

Ніва

БЕЛАРУСКІ ТЫДНЁВІК

№ 38 (656) ГОД XIII

22 ВЕРАСНЯ 1968 г.

ЦАНА 60 гр.

Ад веку дадзена нам мова
Не за мядзак, не на павер.
І адкрывай яе нанова,
Як адкрываў яе Гамер.

Ты — валадар галосных, зычных,
Што даў табе далёкі род.
Сярод спляценняў слоў музычных
Жыве музычны наш народ.

О, час далёкі пышных баляў!
О, гуслары былых вякоў!
Я чую родныя цымбалы,
Іх гукі льюцца з-пад акоў.

Гусларскі лёс князі рашылі,
Ды вось наказ жаклівых дзён —
Ніводнай ноткі не сфальшывіць
І зберагчы агонь і звон.

Тых гукаў вецер не развееў,
І я былое не кляню,
Калі паэт надзейна вельмі
Крапе паэзіі струну.

Людзена Янішчыц

ЛЮДЗІ ЧЫНЫ ТУРБОТЫ і бестур- ботнасць

Турбот у грамадскай радзе многа. Вясковыя ўлады клапацяцца перш за ўсё аб гаспадарчым развіцці сваіх грамад. Гаспадарчае развіццё — гэта механізацыя. А механізацыя немагчыма без добрых, цвёрдых дарог. Таму галоўным намаганнем грамадскага і партыйнага актыву Грамадскай рады нарадавай у Палічнай з'яўляецца мабільнае насельніцтва да працы грамадскім чынам пры пабудове дарог у гэтай адсталай і адлеглай ад трактаў ваколіцы.

Насельніцтва грамады адклікаецца актыўнай працай на заклік свайго актыву. Асабліва цяпер, калі ўся краіна перажывае прыток грамадскай ініцыятывы выкліканай падрыхтоўкай да V з'езда нашай партыі. Пачалі тады і ў грамадзе Палічна сяляне паасобных вёсак прымаць прадукцыйныя абавязальствы ў гонар V з'езда падкрэсліваючы такім чынам неразрывную сувязь, якая спалучае ўвесь народ, у тым ліку і нашыя невялікія вёсачкі з партыяй і яе праграмай.

Працы грамадскім чынам сяляне найчасцей выконваюць у няздзелу, каб не займаць сабе часу прысвечанага на пільныя палявыя працы. Прысвечанне няздзелнага адпачынку на грамадска карысныя працы тым больш нааўна падкрэслівае ахвярнасць сялян. Так, напрыклад, у няздзелу 25 жніўня сяляне паасобных вёсак грамады Палічна прынялі масавы ўдзел у пабудове дарогі Старына — Вайноўка выконваючы працы на агульную суму 80 тысяч злотых. Дарога будзе мела вялікае значэнне перш за ўсё для вёскі Старына — у будучыні спалучыць яна гэтую вёску з Гайнаўкай і дасць магчымасць пусціць тут ПКС.

Нельга не адзначыць вялікай ахвярнасці многіх сялян у працах для агульнааградовай карысці. Пачатак працы вызначаны быў на восьмую гадзіну раніцы. Не глядзячы на гэта ўжо а пятай гадзіне раніцы селянін калёні Баўніка Міхал Юзюк працаваў ужо на дарозе. Пакуль зыйшоўся сюды народ да працы, выкапаў ён ужо 5 метраў глыбокага рова.

Варта таксама некалькі слоў сказаць аб жыхарах вёскі Белая Стража адлеглай у 7 кіламетрах ад будаванай грамадскім чынам дарогі. Жыхары Беларускай Стражы ніколі гэтай дарогай не сь-

(Працяг на стар. 4)

(Працяг на стар. 4)

БГКТ

У ПРЭЗІДЫУМЕ ГП БГКТ

4 верасня г.г. адбыўся прэзідыум Галоўнага Праўлення Беларускага грамадска-культурнага таварыства. Прысвечаны ён быў абмеркаванню плана працы ГП БГКТ да канца гэтага года і балансу за першае паўгоддзе.

Што будзе рабіць ГП БГКТ у гэтым годзе? Перш за ўсё план працы прадбачае шырокае ўключэнне нашых таварыстваў у перадз'ездавую кампанію. З гэтай мэтай актыўна таварыства выедзе ў гурткі БГКТ. Тэзісам на V з'езд ПАРП і пяцідзесяцігоддзю КПП — КПЗБ будуць прысвечаны 120 гутарак, якія адбудуцца перад мастацкімі мерапрыемствамі таварыства. Праблемам перадз'ездаўскай кампаніі будуць таксама прысвечаны нарады праўлення аддзелаў.

Шырока будуць адзначаны і знамянальныя гадавіны: дваццацігоддзе Войска Польскага і дваццатая гадавіна стварэння Польскай аб'яднанай рабочай партыі. З гэтай мэтай будуць наладжаны акадэміі і вечарыны.

V з'езд ПАРП і гэтым гадавінам шмат месца адведзена таксама і ў радзё-гутарках (80 гутарак).

Набліжаецца вялікая дата ў гісторыі беларускага народа — 50 год з дня стварэння Беларускай Савецкай Сацыялістычнай Рэспублікі. Гэтай даце будзе прысвечана спецыяльнае пленарнае пасяджэнне ГП БГКТ. У гэтым годзе плануецца наладзіць 80 фотавыставак з жыцця БССР і пра-дэманстраваць 40 савецкіх кінакарцін.

З іншых мерапрыемстваў ГП БГКТ плануе да канца года наладзіць 40 літаратурных сустрэч, даць 8 хара-вых і 110 эстрадных канцэртаў, арганізаваць 20 асветных курсаў, правесці літаратурны семінар, паклікаць грамадскі камітэт пабудовы беларускага этнаграфічнага музея ў Бела-вежы і правесці цэнтральныя агляды калектываў мастацкай самадзейнасці.

Да канца года будуць аб'яўлены таксама рэпертуарны і рэцытатарскі (для школ) конкурсы.

З выдавецкіх спраў плануецца: вы-даць і развесці «Беларускі календар на 1969 год», развесці зборнік вершаў Алеся Барскага, падрыхтаваць да друку зборнік навуковых прац і лі-таратурныя зборнікі Янкі Чыквіна і Сакрата Яновіча.

СУСТРЭЧА З ЗАСЛУЖАНЫМ ПЕДАГОГАМ

Багаты педагогічны шлях прайшоў Ян Канапелька. Між іншым шмат гадоў быў ён візітарам беларускіх школ. Нядаўна візітар Беларускай кураторыі Ян Канапелька адыйшоў на пенсію. З гэтай нагоды 7 верасня г.г. у ГП БГКТ адбылася сустрэча з заслужаным педагогам. З прывітальным словам выступіў сакратар ГП БГКТ Уладзімір Юзюк. Падкрэсліў ён вялікі ўклад працы Яна Канапелькі ў развіццё беларускага школьніцтва на Беларусі, сардэчна падзякаваў яму за дагэтулішнюю плённую дзейнасць і запрасіў да далейшага супрацоўніцтва ў вырашанні не лёгкіх праблем нашай асветы.

Ян Канапелька расказаў аб сваёй працы і абяцаў надалей памагаць сваім вопытам ГП БГКТ.

Паважаны госць атрымаў ад ГП БГКТ падарак — разьбу белавежска-га зубра.

Шырэй аб візітару напішам асобна.

Бела-вежа. Стары палючынскі дом. Фота: Г. Рагазіньскі.

МІЖЗ'ЕЗДАМІ • ДРОБКА АСВЕТНЫХ СПРАЎ

Сёння хочам сказаць некалькі слоў аб асвете, а дакладней — аб школьніцтве. Зразумела, што зрабіць падсумаванне пры дапамозе лікаў і паказчыкаў у галіне асветы на многа цяжэйшае, чым, напрыклад, у будаўніцтве. Тым не менш пастараемся паказаць асвету Бельшчыны ў 1964—1968 гадах.

Тэзісы на V з'езд прысвечваюць заданням у галіне развіцця навуковых доследаў, асветы і культуры спецыяльны раздзел. І гэта правільна, таму што сучаснае жыццё не магло б развівацца без навукі, што асвета і культура з'яўляюцца тым, што змяняе або фармуе «душу» чалавека, яго свядомасць. Каб магчыма найлепш у будучым выкарыстаць гэтыя важныя галіны нашчага жыцця, неабходна перадумаць і прадэскажыць іх заданні.

Сетка пачатковых школ у Бельшкім павеце амаль стабільная. Ітак, у 1964/65 навучальным годзе мелася тут 108 школ, у тым ліку 74 сямікласныя і 34 чатырохкласныя. Здаецца, што дыскутаваць над гэтай тэмай нечага. Аднак ёсць пэўныя лікі, якія непакояць. Менавіта ў мінулым школьным годзе 137 вучняў не рэалізавала ў павеце школьнага абавязку. У параўнанні да 1965/66 год лік гэты павялі-

чыўся на 45 вучняў, прычым колькасць вучняў за адпаведны перыяд павялічылася толькі з 11 597 на 13 016. Справа тым больш істотная і патрабуючая хуткай развязкі, што ў тэзісах гаворыцца: Палітыка партыі ў галіне разбудовы асветы... будзе накіравана на: — забеспячэнне ва ўсёй краіне далейшага навучання пасля 8-гадовай пачатковай школы для найменш 90% абсалютна ў 1975 г.». Зразумела, што да 1975 года шмат часу, але вядома, што гэтых спраў не вырашаецца за адзін год. Дзеянні, настаўнікі і ўлады Бельшчыны павінны гэта бачыць у перадз'ездаўскай дыскусіі і выпрацаваць рэальныя прапановы да палепшання сітуацыі.

Не дастаткова яснай і задавальняючай астаецца справа школ сельгаспадарчых тэрыторый (СПР). У 1964/65 годзе было іх у павеце 11 з 420 вучнямі, у 1967/68 асталося толькі 7 і толькі з 144 вучнямі. А ў тэзісах гаворыцца, што з мэтай лепшага заспакаення кадравых патрэб гаспадаркі і культуры нарадавай трэба: «запэўніць хутэйшае развіццё сельскагаспадарчага школьніцтва праз палепшэнне працы сельскагаспадарчай падрыхтоўкі...» Цяжка

Пачэй • Здарэнні • Факты • Каментарыі • Весткі

СВЕТ БССР ПОЛБШЧА ВАЯВОДСТВА

СВОБАДА НА ПЛЕНУМЕ КПЧ

Выступаючы на апошнім пленуме КПЧ КПЧ прэзідэнт Свобода, між іншым, сказаў: «Абавязальнасць, якія мы прынялі ў Маскве, накіраваныя на прымяненне пэўных спецыяльных і непапулярных крокаў, але занадта вялікім рызыкам было б, калі б мы спрабавалі ад гэтага адхіліцца».

ПАЛІТБЮРО ФКП...

...у сваёй аб'яве ў справе маскоўскага дагавору пасля сцверджання, што ад самага пачатку выказала сваё неадобрэнне ўступленню саюзных войск, заявіла, што мае надзею, што дагавор можа і павінен адкрыць дарогу да нармальнай сітуацыі ў Чэхаславакіі і ў сацыялістычным адзінстве.

ГУСАК АБ ДЗВЮХ ТЭНДЭНЦЫЯХ

І сакратар ЦК КП Славакіі Г. Гусак, выступаючы на пленуме ЦК заявіў, што ва ўлонні КПЧ існуе дзве экстрэмніцкія (крайнія) тэндэнцыі. З аднаго боку гэта тыя, хто хоча выкарыстаць уступленне саюзных войск для паравоту новатнізму, з другога боку прыхільнікі тэндэнцыі, якая была ўжо відачайнай перад 21 жніўнем, тыя, хто сёння асуджае маскоўскі дагавор.

ПЕРАКОНВАЛІСЯ НАГЛЯДНА

Савецкае міністэрства замежных спраў запрасіла некаторых заходніх журналістаў, якія знаходзяцца ў Маскве, да наведання правінцыі ў Малдавіі, якая знаходзіцца непасрэдна савецка-румынскай граніцы, дзе, паводле чутак буржуазнай прэсы, нядаўна канцэнтраваліся савецкія войскі.

3 ГАДЫ РЕФОРМЫ

У верасні г.г. мінае тры гады ад пачатку ўвядзення ў СССР гаспадарчай рэформы. Зараз новая сістэма планавання і эканамічных штуршкоў абавязвае ў больш 20 тыс. прадпрыемстваў, якія даюць 60 працэнтаў агульнай прамысловай прадукцыі. Праўдападобна да канца гэтага года ўсе апошнія прадпрыемствы перойдуць на новую сістэму.

В'ЕТНАМСКАЯ ВАЙНА

Заходнія агенцтвы перадаюць, што аперсія ў В'етнаме каштавала Злучаныя Штаты 200 тыс. забітых, раненых і загінутых (больш, чым выносілі страты ў карэанскай вайне). Нацыянальны фронт вызвалення Паўднёвага В'етнама апублікаваў з нагоды гадавіны жніўняўскай рэвалюцыі і нацыянальнага свята ДРВ заклік, у якім м.інш. сцвярджае, што в'етнамскае насельніцтва гатовае пераадолець усе цяжкасці і панесці ўсялякія ахвяры для дасягнення астатковай перамогі. Паўднёвы В'етнам — гаворыцца ў закліку, мусіць быць крайнай непадлеглай, дэмакратычнай, якая імкнецца да мірнага аб'яднання ўсяго народа. КП ФНВ звярнуўся да ўсіх урадаў, масавых арганізацый і ўсіх прагрэсіўных сіл ва ўсім свеце, каб удзялялі яшчэ большай падтрымкі і дапамогі в'етнамскаму народу ў яго сур'язнай барацьбе за вызваленне. У той жа час ЗША павялічылі колькасць транспартных самалётаў у японскай базе, якія будуць выкарыстаны для патрэб вайны ў В'етнаме. (АК)

САКРАТАРОЎ

У Баранавічах адбыўся абласны сямінар сакратароў райкомаў і гаркомаў КПБ, а таксама загадчыкаў аддзелаў Брэсцкага абласнога камітэта КП Беларусі. Сямінар быў прысвечаны пытанню удасканалення стылю, форм і метадаў партыйнага кіраўніцтва камсамолам, сельскай гаспадаркай і прамысловасцю. Звернута ўвагу на палітычнае масавае палітычнае работы сярод насельніцтва.

З дакладамі выступілі першы сакратар Брэсцкага абкома партыі У. Мікуліч, сакратары абкома Д. Туравец, Я. Чайка і С. Шабашоў.

БАЛГАРЫЮ

Моцныя эканамічныя сувязі звязваюць Балгарыю з індустрыяльнай Віцебшчынай. Каля 10 мадэлей плоскашліфавальных станкоў пастаўляюць у Балгарыю станкабудаўнікі Віцебска і Оршы.

Аршанскі завод «Чырвоны барацьбіт» адгрузіў заводу вымяральных інструментаў балгарскага горада Благоеўграда станок асабліва высокай дакладнасці мадэлі 3707.

СЛЯДЫ

Сляды старажытнага Барысава знойдзены археалагічнай экспедыцыяй Інстытута гісторыі Акадэміі навук Беларускай ССР. Знойдзена месца, дзе горад пачаў сваё існаванне — яно ў пяці кіламетрах ад вядомага жыхарам замчышка. Тут знойдзены рэшткі паселішча XII стагоддзя, якое, як мяркуюць, загінула падчас вялікага пажару.

Узнікненне горада адносіцца да пачатку XII стагоддзя, пасля перамогі полацкага князя Барыса Усяслававіча над ятвягамі. Імем князя названа паселішча, вядомае цяпер як горад Барысаў.

БАРЫСЕВІЧ

Ф. Барысевіч, кіраўнічы дзеяч Беларускага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры, паведамляе ў артыкуле «Помнікі — гісторыя народа», змешчаным на старонках цэнтральнай «Звязды», што на тэрыторыі Беларусі налічваецца чатыры тысячы гарадзішчаў, курганоў, могільнікаў. Нядаўна створанае Таварыства стала папулярнай арганізацыяй; утворана дагэтуль каля тысячы гуртоў, да якіх належыць каля 100 тысяч асоб.

ГАЛАВАЧА

Бабруйскі карэспандэнт «Звязды» паведамляе: «Імя Платона Галавача дарагое не толькі землякам пісьменніка з вёскі Гарбацэвічы, што на Бабруйшчыне. Яно дарагое ўсім, хто любіць родную Беларусь, хто бязмежна цэніць яе духоўнае багацце (...) Нашчадкі захоўваюць памяць аб пісьменніку. Сведчанне гэтаму — адкрыццё мемарыяльнай дошкі ў Гарбацэвіцкай сярэдняй школе. На ёй залатымі літарамі напісана:

«У гэтай школе ў 1911—1912 гадах вучыўся беларускі пісьменнік Платон Галавач».

З прамовай на ўрачыстасці выступіў, м.ін., вядомы пісьменнік Янка Скрыган, сябры — М. Сідаровіч, Л. Станішэўская. (С.Я.)

НА ЖЭРАНЮ

У мінулую суботу 14 верасня адбылася справядліва-выбарчая канферэнцыя Польскай аб'яднанай рабочай партыі ў Прадпрыемстве аўтамашын на Жэраню. У канферэнцыі прыняў удзел тав. Уладзіслаў Гамулка, які з'яўляецца членам партыйнай арганізацыі гэтага прадпрыемства. Выступаючы з прамоваю Уладзіслаў Гамулка даў станоўчую ацэнку працы партыйнай арганізацыі прадпрыемства. Далей І сакратар КП партыі перааналізаваў асноўныя праблемы крытыкі, дэмакратычнага цэнтралізму і кіраўнічай ролі партыі. Сцвердзіў ён, што найважнейшым палітычным заданнем партыі з'яўляецца зараз паслядоўная барацьба з сіламі рэакцыі. Указаў на небяспеку з боку ідэалагічнай дыверсіі, якую праводзяць варожыя імперыялістычныя цэнтры. Шмат увагі Уладзіслаў Гамулка прысвяціў ідэалагічнай дзейнасці ў радах партыі, падкрэсліваючы, што ідэалагічная праца з'яўляецца найслабейшым звяном у датагаснаснай дзейнасці ўсіх устаноў і арганізацый партыі. З асаблівым націскам прамова ўказаў на неабходнасць прычыпальнай барацьбы з рэвізіянізмам, які астаецца галоўнай ідэалагічнай небяспекай для партыі.

У ПРАДПРЫЕМСТВЕ ІМЯ НАВОТКІ

14 верасня прэм'ер Юзэф Цыранкевіч прыняў удзел у перад'ездаўскай канферэнцыі партарганізацый механічнага прадпрыемства імя Марцэля Навоткі. Выступаючы з прамовай тав. Юзэф Цыранкевіч падкрэсліў актыўны ўдзел калектыву гэтага прадпрыемства ў дыскусіі над перад'ездаўскімі тэзісамі. Прамова станюча ацаніў палітычную працу партыйнай арганізацыі прадпрыемства, сцвярджаючы, што найлепшым для гэтага доказам былі прычыпальныя адносіны калектыву прадпрыемства падчас сакавіцкіх падзей. Тав. Юзэф Цыранкевіч падкрэсліў таксама вялікае значэнне, якое мае ўстрыманне контррэвалюцыйных сіл у Чэхаславакіі для бяспекі Польшчы і іншых сацыялістычных краін, а таксама для незалежнасці і бяспекі самой Чэхаславакіі. Прэм'ер указаў перш за ўсё на актыўнае рэваншсцкіх сіл у Заходняй Германіі.

ВІІ ПЛЕНУМ

11 верасня адбылося VII пленарнае пасяджэнне Цэнтральнай рады прафсаюзаў. З прамоваю выступіў старшыня Цэнтральнай рады Ігнацы Лёга-Савінскі. Прамова ўказаў на вялікае значэнне перад'ездаўскай дыскусіі для паліпшэння метадаў кіравання нашай гаспадаркай і для пашырэння ўдзелу рабочага класа ў кіраванні прадпрыемствам. Далей І. Лёга-Савінскі перааналізаваў вялікі прагрэс, які зрабіла ўся наша краіна ва ўсіх галінах жыцця на працягу ад апошняга з'езда партыі, падкрэсліваючы з асаблівым націскам павышэнне жыццёвага ўзроўню працоўных мас. Наша партыя і рабочы клас, — сцвердзіў прамова, — адыгралі авангардную ролю ў датагаснасных дасягненнях нашага народа, у рашучай барацьбе з рэакцыяй і рэвізіянізмам, як галоўнымі ўнутранымі ворагамі сацыялізма. (п)

ПЕРШАЯ ПАВЯТОВАЯ...

...партыйная д'ездаўская канферэнцыя адбылася 14 верасня г.г. у Галдапі. 150 дэлегатаў, якія ўдзельнічалі ў канферэнцыі ад імя звыш паўтара-тысячнай партыйнай арганізацыі Галдапскага павета, правялі змястоўную дыскусію аб гаспадарчых і ідэйных справах свайго павета ў святле тэзісаў на V з'езд партыі і выбралі дэлегатаў на Ваяводскую д'ездаўскую канферэнцыю. Сярод выбраных дэлегатаў знайшоўся таксама член ЦК ПАРП, І сакратар Ваяводскага камітэта ў Беластоку, пасол сейма Аркадзь Лашэвіч.

ГАЙНАЎСКІ ПАВЕТ

«Газета Беластокая», орган Ваяводскага камітэта ПАРП у Беластоку, ад 16 верасня г.г. цэлую старонку прысвяціла Гайнаўскаму павету. Гэтая д'ездаўская візітная картка Гайнаўшчыны дае скандэнсаваны вобраз яе гаспадаркі і іншых яе спраў. Побач інтэрв'ю, якое даў журналістам газеты І сакратар Паятовага камітэта ПАРП у Гайнаўцы Міхал Нядзведз, знаходзім тут інфармацыю аб лесавым і хімічным камбінатах, аб доме культуры «Ляснік» і аб арганізацыйным развіцці партыйнай арганізацыі Гайнаўскага павета. Варта адзначыць — услед за сакратаром М. Нядзведзем — што «у 1964—1967 гадах вартасць пераказаных у карыстанне гаспадарчых, культурных і асветных аб'ектаў, якія былі будаваныя грамадскім чынам, перавышыла суму ў 41 мільёнаў 500 тысяч злотых».

ЛІСТЫ САЛДАТАМ

Рабочыя калектывы прамысловых прадпрыемстваў Беластоцчыны на спецыяльных митынгх вітаюць польскіх салдат, якія часова знайшліся ў Чэхаславакіі. Прывітаньня лісты польскім салдатам выслалі рабочыя металапрацоўчай фабрыкі ў Чорнай Беластоцкай, а таксама работніцы прадпрыемства ваўнянай прамысловасці ў Васількове. Паятовае праўленне Саюза вайскавай моладзі ў Беластоку і актыўнай арганізацыі выступілі з прывітальнымі лістамі для актыву Гуртоў вайскавай моладзі Войска Польскага ў ЧССР.

ШАЎКОВЫ КАМБІНАТ

Пад горадам Ломжай распачалася пабудова вялікага тэкстыльнага камбіната, які будзе выпускаць шаўковыя тканіны. Прадбачаецца, што за два гады шаўковы камбінат распачне прадукцыю. Знойдзе ў ім працу звыш 3 тысяч рабочых, пераважна жанчын. Ужо зараз дырэкцыя будуючага камбіната вядзе рэстарцыю ахвотных паступіць на працу і пасылае многіх на розныя прафесіянальныя курсы.

ДУБРОЎСКАЯ МАЛАЧАРНЯ

Год таму назад за кошт 27 мільёнаў злотых пабудавана ў Дуброве вялікую малачарню. Працуе яна спраўна. Для прыкладу: план прадукцыі сыру прадбачаў выпусціць яго ў гэтым годзе на суму 235 тысяч зл. Рабочыя малачарні толькі за першае паўгоддзе выпусцілі ўжо тры разы столькі сыру. (вр)

НИДЗИЕЛА, 22 września

9.25 Program dnia. 9.30 „Fałszywe oskarżenie” — film („Przygody trzech muszkieterów”). 9.55 „Przyznamy, radzimy”. 10.05 PKF. 10.10 „Melodie na dzień dobry”. 10.35 Przerwa. 11.35 Program dnia. 11.40 Dziennik. 11.50 Koncert Zespołu Ludowego Wojska Polskiego. 12.30 „Wczoraj Tokio — jutro Meksyk” cz. I („W starym kinie”). 13.30 „Przemiany”. 14.00 Dla dzieci: T. Kubiak — „Parasol wujka Filipa”. 14.30 „Wędrowni w czasie i przestrzeni” („Pórkkiem i węglem”). 14.50 „Bitwa o Anglię” — film dok. pol. („Polacy na frontach II wojny światowej”). 15.15 „Zawsze w niedzielę”. 15.15 Turniej Miast — Ostrowiec Świętokrzyski — Stachowice. 17.15 Niedzielný Teatr TV: A. Fredro — „Ostatnia wola” — komedia. 18.15 „Ukochany kraj, umiłowany kraj” — teleturniej. 18.45 „Szansa jest zawsze” — rep. film. („Ludzie i zdarzenia”). 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.05 „Rebeka” — film fab. USA. 22.10 Niedziela Sportowa.

ПОНІДЗІАЛЕК, 23 września

15.40 Program dnia. 15.45 i 22.25 Politechnika TV. Kurs przygotowawczy. Fizyka: „Wnioski z zasad dynamiki”. Wykład. dr M. Demiański (Gdańsk). 16.20 i 23.00 Politechnika TV. Kurs przygotowawczy.

«Ніва»

№ 38 (656)

22 верасня 1968 г.

2 стар.

Fizyka: „Ruch pod działaniem stałej siły”. Wykład dr M. Demiański. 16.50 Dziennik. 17.00 Dla dzieci: „Kino Płyś”. 17.20 Dla młodych widzów: „Zrób to sam”. 17.35 „Medale i detale” — program przedolimpijski. 17.55 „Bo — Bo” — film Tele-Aru. 18.15 „Eureka”. 18.45 „Gorąca linia”. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.05 Teatr TV. St. Fle-szarowa-Muskat — „Gruszcza” — czyli wizyta obcej pani”. 21.05 „Kino Krótkich Filmów”. 21.35 „Złodzenia Willi Brandta” — program dokumentalny. 22.05 Dziennik.

ВТОВЕК, 24 września

9.20 „Cienie zapomnianych przodków” — film fab. radz. 10.55 Dla szkół (kl. XI) Język polski: Gabriela Zapolska „Moralność pani Dulskiej”. 11.25 Przerwa. 12.30 i 15.10 Przysposobienie Rolnicze: „Sady intensywne”. 13.05 Przerwa. 13.25 Dla szkół (kl. I lic). Przysposobienie obronne: „Powszechny obowiązek obrony PRL”. 13.55 Przerwa. 15.05 Program dnia. 15.45 i 22.25 Politechnika TV I roku. Matematyka: „Wyznaczniki” cz. I. Wykład. doc. dr R. Leitner (Wrocław). 16.20 i 23.00 Politechnika TV I roku. Matematyka: „Wyznaczniki” cz. II. Wykład. doc. dr R. Leitner. 16.50 Dziennik. 17.00 Uroczyste pożegnanie olimpijczyków (transmisja). 17.40 Dla młodych widzów: „Fizyka na czterech kółkach”. 18.00 Dla młodych widzów: „Latający Holender wyrusza w rejs”. 18.30 „Nie tylko dla pań”. 18.55 TV Kurier Warszawski. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.05 „Cienie zapomnianych przodków” — film fab. radz. 21.35 „Nad Odią i Bałtykiem”. 22.05 Dziennik.

СРОДА, 25 września

9.55 Dla szkół (kl. VIII) Fizyka: „Zjawiska świetlne”. 10.25 „Tunel” — film kanad. („Dr Vo-

jeck”). 11.15 Przerwa. 11.55 Dla szkół: (kl. VIII). Wychowanie obywatelskie „Z wizytą w Sejmie PRL”. 12.25 Przerwa. 14.35 Program dnia. 14.40 Matematyka w szkole: „Odwzorowanie zbioru, odległość w zbiorze”. 15.15 Koncert estradowy z Gruzji (Tbilisi). 16.00 i 23.00 Politechnika TV. Kurs przygotowawczy. Matematyka: „Wyrażenia algebraiczne” cz. II. Wykład. doc. dr H. Łopuszańska (Wrocław). 16.35 i 23.35 Politechnika TV. Kurs przygotowawczy. Matematyka: „Wyrażenia algebraiczne” cz. III. Wykład. doc. dr H. Łopuszańska. 17.05 Dziennik. 17.15 Dla dzieci: „Nauka” — film TVP („Z przygodą na Ty”). 17.30 Dla dzieci: „Muzyczna wycieczka” — progr. TV radz. 18.00 PKF. 18.10 „Telekam”. 18.35 Reportaż. 19.45 „Białe i czarne” — film. baletowy bulg. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.00 „Giełda Piosenki”. 20.35 „Światowid” — magazyn spraw międzynarodowych. 21.05 „Tunel” — film kanad. („Dr Vojeck”). 21.55 Studio 63. T. Boy-Zeleński „Obrazunki boyowskie”. Wybór, układ i reż. — A. Hamszkievicz. 22.40 Dziennik.

СЗВАТЕК, 26 września

10.00 „Alibi na wodzie” — film fab. CSRS. 11.55 Dla szkół: (kl. VIII) Język polski: Guy de Maupassant — „Naszyjnik”. 12.25 Przerwa. 15.30 Program dnia. 15.45 i 22.30 Politechnika TV I roku. Geometria wykreslna: „Niezmienniki rzutowania równoległego, ukośnego i prostokątnego”. Wykład prof. F. Otto (Gdańsk). 16.20 i 23.05 Politechnika TV I roku. Chemia: „Drobiny”. Wykład doc. dr S. Pasynkiewicz (Katowice). 16.50 Dziennik. 17.00 Dla młodych widzów: „Stop — biały beret” — telekonkurs (Katowice i Poznań). 17.40 „Afryka jeszcze nie wyzwolona” — film Tele-Aru („Z kamerą po świecie”). 17.55 „Rzykanci” — progr. Red. Ekonom. 18.25 Wybitni soliści „Warszawskiej Jesieni”. 18.55 „Przygoda na promie” — film holenderski („Dzień pokoju”). 19.20 „Dobranoc”.

19.30 Dziennik. 20.05 „Trybuna TV.” 20.40 Teatr „Kobra”. B. Gordon — „Filizanka czarnej kawy”. Reż. A. Kowalczyk. 21.50 „Refleksje”. 22.20 Dziennik.

ПІАТЕК, 27 września

10.35 „Swobodny wiatr” — film fab. radz. 11.55 Dla szkół (kl. VII) Wychowanie plastyczne — „Jak patrzeć na malstwo” cz. I. 12.25 Przerwa. 15.40 Program dnia. 15.45 i 22.50 Politechnika TV I roku. Matematyka: „Macierz”. Wykład. doc. dr R. Leitner (Wrocław). 16.20 i 23.25 Politechnika TV I roku. Matematyka: „Układy równań liniowych” cz. I. Wykład. doc. dr R. Leitner. 16.50 Dziennik. 17.00 Dla dzieci: „Miś z okienka”. 17.20 „Dom na Idzikowskiego” („Spacery warszawskie”). 17.50 „Sylwetki X wieku — Bette Davis. 18.15 TV Kurier Mazowiecki. 18.30 „Człowiek a ziemia”. 19.00 „Trzy grosze” — program satyryczny. 19.20 Dobranoc. 19.30 Dziennik. 20.05 „Czwarta zmienna”. 20.45 Teatr TV. H. Balzac — „Eugenia Grandet”. ok. 22.00 „Fakty i myśli”. 22.30 Dziennik.

Собота, 28 września

9.35 „Tyle wierności na nic” — film węg. 11.55 Dla szkół (kl. VII). „Królik i jego krewnik”. 12.25 Przerwa. 16.00 Program dnia. 16.05 „Wychowanie fizyczne naszych dzieci”. 16.15 Program Tygodnia. 16.40 Dziennik. 16.55 Dla młodych widzów: „Konkurs 5 milionów”. 17.55 „W przestworzach czyli ciekawe opowieści lotników”. 18.10 „Ex Silesia Lux” — program o Śląskim Uniwersytecie. 18.40 „Piosenki z festiwalu w Splicie” — film rozr. jug. 19.20 Dobranoc. 19.30 „Monitor”. 20.10 „Tele-Echo”. 20.50 „Podwieczorek z Kanon — Rytmem”. 21.35 Dziennik. 21.50 Wiadomości Sportowe. 22.00 „Tyle wierności na nic” — film fab. węg.

ШТО МОЖНА ДУМАЦЬ АБ СУЧАСНЫМ МАСТАЦТВЕ

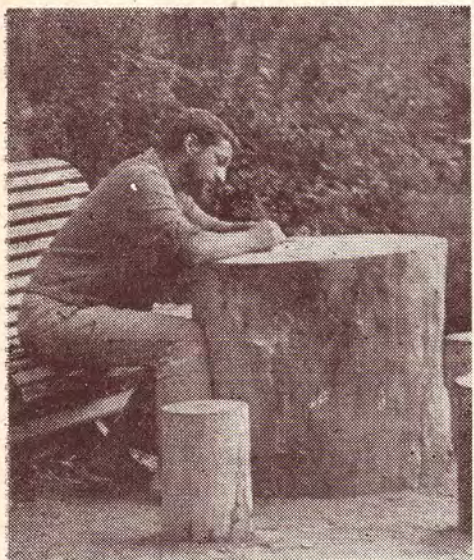
IV БЕЛАВЕЖСКИ ПЛЕНЕР

IV Белаежскі мастацкі пленер за-кончыўся. Але перанясем ся ў адзін ці-хі вераснёвы цёплы дзень у Белаеж, калі пленер яшчэ быў, і раскажам аб ім крыху на аснове таго, што ўбачым...

Сучаснае мастацтва сталася «агрэсіў-ным»: шматлікія выстаўкі, дыскусіі, сустрэчы. Усё для таго, каб перака-наць людзей, што сучаснае мастацтва вельмі наватарскае і добрае. Самі су-часныя мастакі захоўваюцца так, як бы адкрывалі Амерыку першы раз, як бы іменна яны стваралі цэлую эпоху ў сусветным мастацтве. Мо яно і сапраў-ды так.

Тлядзела я нядаўна аграмадную выс-таўку карцін IV Фэстываля польскага мастацтва ў Шчэціне. У рэнесансавых залах замка паморскіх князёў на трох паверхах сотні карцін. (6 карцін было ад беластоцкіх мастакоў, між іншым Лянговіча, Валкавыцкага, Лабаноўскай, але прадстаўляліся яны неак незаўва-жана).

Ясна, сярод соцён можна знайсці дзесяткі, якія ўздзейнічаюць на гледача, некаторыя проста ашаламляюць сваёй незвычайнасцю. Ашаламляюць не таму, што прыгожыя, а таму, што мо-цныя. Сучаснае мастацтва ідзе не ў кірунку, каб пешыць нашы дачы, але

Спакойна тут і ціха, дасканалыя ўмовы для творчай працы.

ў кірунку, каб нас непакоіць і нерва-ваць. IV Фэстываль польскага мастац-тва дае яшчэ адно ўяўленне: карціны велізарных размераў. Карціны з на-шых сцен пры гэтых палотнах выгля-даюць, як хацінка пры дваццаціпавяр-ховым будынку.

Пяройдзем да Белаежскага пленера, які сваімі карэнямі таксама сядзіць у агульных тэндэнцыях сучаснага мас-тацтва.

36 мастакоў з'ехалася ў Белаеж з розных ваяводстваў, (найбольш з Гданьска, Варшавы і Кракава), 5 мас-такоў з заграіцы: адна з Даніі, адна з Францыі, з самага Парыжа, двух лі-тоўцаў, адзін індзеец. Кожны з іх, нашых і заграічных, па-свойму пе-ражывае Белаежскую пушчу і па-свойму яе рысуе.

Расказвалі мне ў Белаежы, што першымі судзіямі паўстаючых у поце чала карцін з'яўляюцца жанчыны — прыбіральшчыцы белаежскіх нач-лежных дамоў. Яны адразу ацэньва-юць: гэта добрае, бо падобнае да сябе, а тут не вядома што намазана.

Спрэчкі аб сучасным мастацтве, як бачым, ідуць усюды. Для Беласточы-ны, наогул, адсталай у культурным жыцці ад іншых раёнаў краіны, Бе-лаежскі пленер, гэта аліва на агонь гэтых «творчых» дыскусій. Вядома, ад-нак, што каб аб нечым гаварыць, трэ-ба крыху на гэтую тэму ведаць, чы-таць, бачыць, маць параўнаць.

*

Жыццё мастакоў у Белаежы пра-ходзіла па-рознаму. Былі дні спакой-ныя і менш спакойныя. Расказвалі мне аб вострых дыскусіях мастакоў з мясцовымі жыхарамі. Белаежжы не аказаліся вернападданымі гасцей, прымалі аргументы варшавякаў, але мелі і свае.

Працавалі мастакі па-рознаму: ад-ны ў сваіх пакоях, другія ў полі, ін-шыя забіраліся ў бліжэйшыя клуні і там пры паху сена лавілі свае думкі.

Надвечоркам збіраліся пры ПТТК у рабочых папэцканых кашулях. Веча-рамі палілі часта кастры і пяклі кра-дзёную бульбу.

Размаўляць з інішаземцамі было ня-лёгка. Юрка Зінкоў, беластоцкі мастак, які ў Белаежы быў галоўным гаспа-даром, размаўляў з дункай рысункам. Іншыя на мігі, яшчэ іншыя нейкім ан-

Датчанка Маргарыт Плеснер у по-шуках новай тэмы.

гліскім жаргонам, бо Маргарыта ве-дала з інішаземных моў толькі англій-скую. З дробнай парыжанкай было лягчэй, таму што сярод удзельнікаў пленера адна варшаўская мастачка добра ведала французскую мову.

Першы раз Белаежскі пленер пры-няў мастакоў з заграіцы. Усе чака-юць з нецярплівасцю вынікаў іх пра-цы.

Плён сёлеташняга пленера перавы-шае значна ранейшыя: 150 карцін у параўнанні да мінулага года, калі бы-ло 120. Запасы для будучай беластоц-кай галерэі сучаснага мастацтва павя-лічацца на 36 карцін і будзе іх разам больш ста. З такім запасам ужо можна адкрываць беластоцкую галерэю, але няма яшчэ ў Беластоку памяшкання. Гэтыя звыж сто карцін будучай бела-стоцкай галерэі з'яўляюцца падарунка-мі мастакоў. Існуе такі звычай, што кожны з удзельнікаў кожнага пленера пакідае гаспадарам адну найлепшую сваю карціну.

Сярод удзельнікаў сёлеташняга пле-нера ёсць людзі маладыя, але ёсць і прафесары акадэміі мастацтва. Бела-стоцкія мастакі дагэтуль выпадалі ці-кава. Як цяпер будзе, яшчэ цяжка сказаць. Выстаўка ўсіх карцін IV Бе-лаежскага пленера адбудзецца і ацэ-нка яшчэ перад намі.

Вера Леўчук
Фота: Р. Сенька

ПАРТЫЯ І Я

Розныя дарогі вядуць людзей у ра-ды партыі. Маюць яны ўсё ж такі ад-ну супольную рысу: дарога ў партыю з'яўляецца дарогай штураз большай грамадскай актывізацыі, штураз боль-шага зааганжавання ў агульнаграмад-скія праблемы.

Статыстыкі рэгіструюць, што ў бе-ларускім асяроддзі асабліва многа лю-дзей уступіла ў рады партыі ў апош-нія месяцы. Сведчыць гэта толькі аб тым, што насельніцтва нашае хутка адклікаецца на патрэбу грамадскай ак-тывінасці, даючы такім чынам парт-тыйным арганізацыям магчымасць пашырыць свае рады. Каб пазнаёміць-ца бліжэй з новаўступіўшымі ў рады партыі, звярнуўся я да Рыгора Аніш-чука з вёскі Куршава ў Гайнаўскім павеце, каб запытаць пра яго жыццё-вы шлях.

Таварыш Рыгор Анішчук працуе га-вёвым у лесе. Гаспадарку мае невялі-кую — усяго 4 гектары. Зямля ў гэ-тай ваколіцы слабая і гаспадарка гэ-тая недастатковая для ўтрымання ся-м'і. Таму Рыгор Анішчук з даўніх ча-соў займаўся не толькі апрацоўкай свайго невялікага гаспадаркі, але праца-ваў на дзяржаўных работах з пачатку ў Службе аховы чыгункі (СОК), а по-тым, ад 1957 года гаёвым. Аб зааган-жаванні яго ў грамадскія справы свед-

ДАРОГА Ў ПАРТЫЮ

чыць і тое, што з'яўляецца ён радным Грамадскай рады нарадовай у Паліч-най.

— Што вы лічыце, — пытаю, — найважнейшым грамадскім заданнем вашай вёскі?

— Найважнейшыя справы, — адказ-вае Рыгор Анішчук, — у нашай вёс-цы дзве: па-першае, робім усё, каб як найхутчэй увесці ў нашыя хаты элек-трычнае святло. Вядома, што без электрыфікацыі гаспадарак немагчы-мы тэхнічны прагрэс вёскі. А мы б хацелі нават на сваіх невялікіх гаспа-дарках гаспадарыць добра. Другой справай не менш важнай для жыха-раў невялікай нашай і наогул убогай вёскі з'яўляецца правёрка датагачас-най класіфікацыі зямлі. У нашым пе-ракананні датагачасная класіфікацыя няправільная і крыўдная для нас — зусім слабыя глебы класіфікаваныя тут у IV і V класы. Зразумела, што та-кая сітуацыя адмоўна адбіваецца на выязванні сялян са сваіх абавязкаў і спрыяе непатрэбным канфліктам паміж паасобнымі сялянамі і ўладамі.

— А якія былі прычыны таго, што вырашылі вы ўступіць у рады партыі?

— Уласціва павінен быў я ўступіць ужо даўно, — адказвае таварыш Аніш-чук. — Знеахвочвала мяне толькі агульная адсталасць нашай вёскі. Пя-пер аднак дайшоў да вываду, што на-ват у такой невялікай ды адсталай вёсцы можна многа чаго зрабіць доб-рага. Ды яшчэ адно: дайшоў я да вы-ваду, што перад адсталасцю ды роз-нымі іншымі цяжкасцямі нельга зда-вацца. Наадварот — трэба з усіх сіл імкнуцца як найхутчэй іх перамагчы.

Дзякую і жадаю Рыгору Анішчуку поспехаў у яго грамадскай дзейнасці.

(п)

Грамадскае зааганжаванне

Вялікая колькасць грамадскіх чы-наў, якія выконваліся на тэрыторыі Бельскага павета, была прысвечана асветным патрэбам. Ад 1964 па 1967 год выканана іх тут на суму 2,089 тысяч зл. Дапамога дзяржавы пры выкон-ванні гэтых чынаў замкнулася, у ад-паведным перыядзе, 353 тысячамі зл.

У 1964—68 гадах у рамках грамадскіх чынаў жыхары Пілік, Парцава, Сель-ца, Вышак і Плюціч пабудавалі па-мяшканні на практычна-тэхнічныя за-няткі. Заўзятасць і самаадданасць гра-мадскай справе жыхараў Дзянісак, Агароднікаў і Спешына дазволіла ім на пабудову новых школьных буды-нкаў. Пачалі разбудову школьных па-мяшканняў жыхары Кальніцы і Ры-балаў.

(ах)

«Ніва»
№ 38 (656)

22 верасня 1968 г.
3 стар.

Да настаўнікаў беларускай

МОВЫ

Як жа часта чуем нараканні, што няма беларускіх кніжак у кнігарнях, а тым самым і ў школах. Бо, дзе ж іх набыць?

Тым часам, неспадзявана даведнаем-ся, што ў беластоцкай кнігарні Клуба міжнароднай кніжкі і друку (МІПІК) знаходзіцца пэўная, даволі значная колькасць кніжак на беларускай мо-ве, якраз прыстасаваных для школь-ных патрэб. Ляжаць тут ужо каля ся-мі год, недзе ад 1961 года. Вось яны:

Вечаслаў Адамчык «Млечны шлях» — 14 экз.

Янка Маўр «Збор твораў» (у двух та-мах) — 54 камплекты.

Аркадзь Чарнышэвіч «Праз зімы і вёсны» — 32 экз.

Антанас Венцлава «Дзень нараджэн-ня» — 9 экз.

Кнігарня МІПІК — тэлефон 36-19 — гатова высласць поштай заказаныя кні-жкі. Варта карыстаць з гэтай аказіі — і дамовіцца затым на большы транс-парт патрэбнай беларускай літаратуры. МІПІК рэгулярна атрымлівае каталогі тых беларускіх кніжак, якія паяўля-юцца з друку. На жаль, як і сцярджае кіраўнік МІПІК-у, ніхто з беларускіх школ не звярнуўся дагэтуль у справе выпіскі з Беларускай ССР кніжак, не-абходных хаця бы па праграме. (ся)

НОВЫ ПАДРУЧНІК

У кастрычніку пачнем друкаваць у «Зорцы» новы падручнік для 4-га кла-са.

Гэты зусім новы падручнік пад рэ-дакцыяй Лідзіі і Мікалая Гайдуюкоў ужо падрыхтаваны да друку, і школы атрымваюць яго ў будучым навучаль-ным годзе. Сёлета ж «Зорка» будзе друкаваць яго асобныя фрагменты. У падручніку, побач з чытанкамі, будучы і кароткія матэрыялы з граматыкі.

Помнік нашай культуры

Апошні летні сезон, як кожны ад часу ўтварэння Беларускага музея, быў спрыяльны для ўзбагачэння яго каш-тоўнымі экспанатамі.

Сёлета сабрала 220 экспанатаў і за-раз у музей, хаця ў неадпаведных умо-вах, знаходзіцца іх 750.

Па экспанаты выязджаюць працэ-дзі ГП БГКТ, якія пры дапамозе ак-тыву і вялікім зразуменні насельніч-тва з кожнай паездкі прывозяць 40—60 прадметаў. Такім чынам наш музей штураз лепш і больш дасканала ілю-струе матэрыяльную культуру паўднё-ва-ўсходняй Беларускай часткі.

З кожнай паездкі прывозіцца больш чым 1/3 экспанатаў, якія дагэтуль не былі прадстаўлены ў музеі.

Варта таксама напаміць, што наш музей карыстаецца вялікай папулярна-сцю турыстаў, якія наведваюць Бела-ежы. Адзіны прадаўнік музея мгр Ул. Гацута мае многа працы.

Ён сам з'яўляецца правадніком экс-курсій, мусіць рабіць адпаведныя аз-начэнні экспанатаў, а таксама неабход-ныя і магчымыя ва ўмовах музея кан-серватарскія захады. У гэтым турыс-тычным сезоне музей наведвала звыш 4700 экскурсантаў, у тым 350 з-за мя-жы.

У памятнай кнізе музея наведваль-нікі выказваюць сваё прызнанне і ўдзячнасць арганізатарам музея, а так-

сама дасканалому правадніку — за-гадчыку музея Ул. Гацуче.

Наш музей павінен узбагачацца з кожным днём!

Таму заклікаем усіх членаў БГКТ, сімпатыкаў і ўсё беларускае насель-ніцтва да ўсё большай дапамогі ў збо-ры экспанатаў і ахвярнасці ў зборы грошай на фонд пабудовы Беларуска-га музея.

Музей выконвае важную выхаваў-чую функцыю.

Наш Беларускі музей з'яўляецца трыялём помнікам культуры белару-саў, якія жывуць у Польшчы. Трэба шкадаваць толькі, што многія з сялян, з якімі даводзілася размаўляць, з жа-лем гавораць: — закупаў або спаліў барахло.

Выдаецца, што не так цяжка было б паведаміць Галоўнае Праўленне БГКТ па адрасу:

ZG BTKS, Białystok, ul. Warszawska 11.

У сувязі з тым, што сярод так зва-нага «барахла» ёсць рэчы, якія ў му-зеі будуць заўсёды напамінаць аб та-ленце нашых бацькоў і дзядоў, звяр-таемся да ўсіх тых, хто будзеца або робіць парадкі, каб перш чым ніш-чыць, падумаў аб нашым музеі і памя-таў, што амаль кожны прадмет, кож-ная прылада патрэбная нашаму музею.

М. Лобач

К О Н К У Р С

Галоўнае Праўленне БГКТ абвясчае літаратурны конкурс на сцэнічныя творы.

1. Песа (камедыя, драма, трагедыя).
2. Сцэнка (гумарыстычна-сатырыч-ная).

3. Скетч.
За найлепшыя працы будуць пры-знаны:

І-АЯ ЎЗНАГАРОДА — 1400 ЗЛ.

ІІ-АЯ ЎЗНАГАРОДА — 1100 ЗЛ.

ІІІ-АЯ ЎЗНАГАРОДА — 800 ЗЛ.

Тэрмін надсылання прац у ГП БГКТ

(Беласток, вул. Варшаўская 11) да 10 снежня 1968 г.

Конкурсныя працы павінны быць падпісаны псеўданімам, а сапраўднае прозвішча і адрас — далучаны ў за-клееным канверце.

Вьнікі конкурсу будуць надрукава-ны ў «Ніве» ў канцы снежня г.г. За лепшыя неўзнагароджаныя работы прызнаюцца кніжныя прэміі.

Найлепшыя творы будуць апубліка-ваны.

Галоўнае Праўленне БГКТ

ТУРБОТЫ і БЕСТУРБОТ- НАСЦЬ

(Працяг са стар. 1)

дзілі і не будуць ездзіць. Не гледзячы на гэта для салідарнасці з усёй грамадай прыйшлі яны, каб унесці свой удзел у грамадскую працу. Асаблівай актыўнасцю ў арганізацыі грамадскай працы ў гэтай вёсцы адзначаліся прэзас сельскагаспадарчага гуртка — Казімір Сасілюк і солтыс — Зыгмунт Чэлюста.

Яшчэ большую ахвярнасць праявілі жыхары хутара Дамброва, адлеглай у 9 кіламетрах ад будаванай дарогі, якія таксама прыйшлі падчас гэтай грамадскай акцыі.

На гэтым фоне грамадскага ўздыху асабліва здзіўляе становішча тых, для каго ўласціва дарога будзеца — жыхараў вёскі Вайноўкі. Праз іх вёску ў будучыні будзе ездзіць гэтай дарогаю аўтобус, іх дзеці будуць хадзіць сюды ў школу ў суседнюю вёску Сгарыну. Да працы аднак не выйшаў з пачатку з гэтай вёскі ніводзін чалавек. Толькі тады, калі старшыня грамадскай рады нарадавай разам з сакратаром пачалі хадзіць ад хаты да хаты ды сароміць гаспадароў, да працы павыходзіла крыху людзей. Здараліся прытым рэчы зусім непрыемныя, сваркі з агітатарамі да супольнай працы. Асабліва непрыемна паводзіў сябе Кастусь Рашчэнка, які са злосцю накінуўся на солтыса, талкуючы, што да працы ён не пойдзе, бо яму рука баліць. У вёсцы ўсе ведалі, аднак, што гэта няпраўда.

Падобны падыход да грамадскай справы маюць сяляне з вёскі Вялікая Апака. Маюць яны каля 200 метраў дрэннай дарогі. Улады згадзіліся нават дапамагчы ў яе рамонце, каб толькі мясцовыя сяляне абкапалі дарогу ровам. Замест сабрацца разам, як у іншых вёсках, ды зрабіць, што трэба, сяляне з Апакі пачалі хадзіць да ўлад з прэтэнзіямі, што не дбаюць пра іхнюю дарогу. Напісалі нават скаргу да «Хвалі 56». Падобна, калі ля гэтай вёскі нядаўна заламаўся масток, мясцовы солтыс замест сабраць суседзяў, ды пабудаваць новы — пайшоў у Прэзідыум грамадскай рады, каб данесці аб «катастрофе».

Падыход такі не з'яўляецца аднак у грамадзе Палічна дамунучым. На 10 уваходзячых у склад грамады вёсак, толькі ў некалькіх знаходзім успамінутыя правыя аб'явавацы. У большасці вёсак дамунуче творчая грамадская ініцыятыва. Да прыкладаў гэтай ініцыятывы, аб якіх пісалі мы вышэй, дадам яшчэ адзін. Нядаўна сяляне Палічнай пабудавалі грамадскім чынам на праходзячай ля вёскі чыгуныцы паўстанак. Давезлі яны на пабудову перона 1200 кубічных метраў зямлі, выконваючы такім чынам працу на агульную суму 36.200 злотых.

У. Паўлючук

На беластоцкіх «Плянтах». Фота. В. Касакоўскі

Кааперацыя Гайнаўшчыны

18 жніўня дэлегаты ПЗГС у Гайнаўцы на сваім штогоднім з'ездзе падвялі вынікі дзейнасці гмінных спудзельняў і свайго ПЗГС за 1967 год, а таксама накрэслілі галоўныя напрамкі яго развіцця на бліжэйшыя гады.

Гайнаўскі павет з'яўляецца асабліва важным рэгіёнам Беластоцчыны.

Існуюць тут вялікія прадпрыемствы дрэваапрацоўчай прамысловасці, будзеца фабрыка мэблі, стружковых пліт, прадпрыемствы керамікі і адзення, усё гэта стварыла лепшыя ўмовы жыцця людзям усяго павета. А адначасова гэта павет з адстаючай таварнай прадукцыяй, аднолькава як і збожжавай, так і жывёлагадоўчай, а таксама вырошчваннем прамысловых раслін.

Заданні для гмінных спудзельняў і для ПЗГС з'яўляюцца разнароднымі і складанымі. Пабоўшылася заробатная плата шматлікіх сялянскіх сем'яў у выніку працы ў прамысловасці членаў іх сем'яў, змяняюцца патрабаванні, за якімі павінна паспяхаць забеспячэнне. Развіваючыся сельская гаспадарка — гэта для вясковага гандлю ўзрост заданняў у галіне скупы і яго мадэрнізацыі, неабходнасць даставы на час большай колькасці сродкаў абумоўліваючых хуткае развіццё расліннай і жывёлагадоўчай прадукцыі, будаўляных матэрыялаў, клопаты аб лепшае забеспячэнне складаў і магазінаў.

Аб вялікасці заданняў для вясковага гандлю ў павеце гавораць лічбы. І так, напрыклад, у мінулым годзе скуплена тут 3003 тон збожжа, 4528 тон жывёлы, 6245 тон бульбы, 1199 тон алеістых, 9 млн штук яек. Сяляне Гайнаўскага павета за проданы сельскагаспадарчыя прадукты ў мінулым годзе атрымалі 120 млн зл, а за I-шае паўгоддзе 1968 года — 49 млн зл.

Даставілі ў гэтым часе сялянам усялякіх сродкаў да сельскагаспадарчай прадукцыі на суму звыш 18 млн зл, а рознічны продаж асягнуў 196 млн зл. Як на адзін год, гэта вельмі высокая сума. Агульныя абароты ў мінулым годзе асягнулі звыш 250 млн зл.

Гайнаўская спудзельчасць забеспя-

чэння і збыту з'яўляецца вялікім і пругкім гаспадарчым арганізмам. 142 магазіны і пункты дэталевага продажу, 31 пункт скупы — у большасці абсталяваных па-сучаснаму, 15 прадукцыйных прадпрыемстваў, 7 столовак і рэстаранаў, а таксама 26 усялякага тыпу пунктаў паслугі з'яўляюцца вялікім дасягненнем ПЗГС-у і 5-ці ГС-аў. Ёсць у гэтым дасягненні і 1 спудзельня здароўя ў Старым Ляўкове, будаўнічая спудзельня «Чын», склад сельскагаспадарчых машын, склады будаўляных матэрыялаў, мяшалня корму, расфасавальны сыпкіх артыкулаў, база аптовага гандлю, склады і па-сучаснаму абсталяваныя магазіны, пабудаваны пякарні і тасподы ў Белавежы і Нарве. У апошніх гадах вясковая спудзельчасць у Гайнаўскім павеце пабудавала 100 новых і сучасных гандлёвых і паслуговых аб'ектаў, што ў значнай ступені палепшыла абслугу людзей.

Звыш 12-ці тысяч членаў спудзельні карыстаюцца не толькі з гандлёвых паслуг ГС і ПЗГС. Спудзельні і ПЗГС арганізуюць многа культурных мерапрыемстваў, краязнаўчых экскурсій, спартыўных спартакіяд, дапамагаюць ЛБЗС-ам і вучнёўскім спудзельням. 3-6 прафесійных бібліятэк карыстаюцца 226 чытачоў, у 7 клубах сяляніна, якія выдуюцца гміннымі спудзельнямі, моладзь і старэйшыя знаходзяць культурны адпачынак, сустракаюцца з грамадскімі дзеячамі, пісьменнікамі, артыстамі, чытаюць прэсу, аглядаюць тэлебачанне, дыскусуюць. 5 пунктаў «Сучасная гаспадыня» і 4 спудзельчэй падрыхтоўкі, супрацоўніцтва са школамі і маладзёжнымі арганізацыямі — гэта яшчэ не поўнае пералічэнне грамадска-выхавальных ініцыятыў, якія прымала і добра выконвала спудзельчасць забеспячэння і збыту ў Гайнаўскім павеце.

Сведчаць яны — побач з эканамічнымі вынікамі — аб моцнай гаспадарчай і грамадскай сувязі спалучаючай спудзельчасць з людзьмі.

Намеснік старшыні надзорчай рады ПЗГС у Гайнаўцы
Канстанцін Ляшчынскі

Дробка асветных спраў

(Працяг са стар. 1)

даваць якія-небудзь прыклады развязкі гэтай справы. Адно з'яўляецца яным, што, як палепшыць працу СІР, мусіць выказацца настаўнікі і дзеячы. І ў гэтай галіне многа можна зрабіць.

Асвета Бельшчыны мае несумненна аграмадныя дасягненні ў апошніх чатырох гадах. Зараз, у пачатковых школах працуе 517 настаўнікаў г. зн. на 120 больш, чым у 1964 годзе. Пацяшачым ёсць факт, што аж 51% з іх мае дадатковыя кваліфікацыі (СН). Аднаводна да кваліфікацыі настаўнікаў палепшылася ў апошніх чатырох гадах спраўнасць школ з 52,1% у 1965 г. да 58,1% у 1968, ці пераход у наступныя класы адпаведна з 90,8% да 92,3%.

Напэўна дыскусію выклікае справа памяшальных умоў. На 434 школьныя памяшканні — 113 гэта нанятныя. Як відаць, патрэбы велізарныя. Трэба аднак памятаць, што ад 1964 па 1968 год пабудавана ў павеце 8 школ і 1 у пабудове, з гэтага ліку дзве сярэднія школы, а выдаткавана аж 13.976.000 злотых. Каб палепшыць умовы працы і забяспечыць будынкі, праведзена рамонт 22 школьных будынкаў за 3.335.000 зл. Несумненна, што гэта ў параўнанні з патрэбамі мала. Але мы не раз у сваіх публікацыях паказвалі, што ў Бельскім можна грамадскім чынам на многа больш будаваць. Як гэта рабіць і што трэба рабіць, каб больш будавалася школьных памяшканняў грамадскім чынам, гэта справа дзеячаў, улад і ўрэшце самога грамадства.

Мы згадалі толькі некалькі асветных спраў аднаго павета, спраў, якія ў пэўнай меры можна ўняць лікам. Тэзісы з'езда партыі шырока гавораць аб ідэйна-палітычным выхаванні моладзі, аб выхавальнай функцыі школ і іх значэнні. Дз гэтых пытанняў будзем вяртацца ў іншых публікацыях.

А. Лабановіч

Агнія БАРТО

аб удзеле „НІВЫ“

Многія чытачы нашай «Нівы» памятаюць цыкл артыкулаў Віктара Рудчыка аб трагедыі сям'і Перавозкіных. Наш рэдакцыйны калега дапамог рускай маці адшукаць роднага сына, Валерыя, які ў вялікую вайну загубіўся на Беластоцчине. Гэту хвалючую гісторыю паказала ў сваім творы «Найці чловека» Агнія Барто, вядомая руская пісьменніца. Між іншым, чытае яна карэспандэнцыю В. Рудчыка.

Твор апублікавана ў папулярным маскоўскім літаратурным месцячкі «Знамя» № 8, які выходзіць больш стотысячным масавым тыражом.

Віктар Рудчык апрацоўвае зараз далейшую гісторыю Перавозкіных для публікацыі на старонках «Нівы».

(ся)

НАД ПАРТЫЙНЫМІ ТЭЗІСАМІ

Разважанні аб дэмакратыі — улюбёны канект заходняй прапаганды, на якім выязджаюць з прычыны і без прычыны. Бадай, не існуе ніводнай іншай сферы, у якой бы пер'і былі так адточаны, а прыёмы такія віртуозныя.

Стратэгія імперыялізму ў гэтым пытанні ідзе ў двух напрамках: безупыннага патоку рэкламы «заходняга ладу жыцця», нахабных спробах прадстаўлення ў якасці ідэала формаў буржуазнай дэмакратыі і намагаваннях дыскрэдытацыі форм сацыялістычнай улады. А што ахвярай гэтых «ідэалаў» палі адзін і другі Кенедзі ці доктар Кінг? А што ў такой «ідэальна» дэмакратычнай дзяржаве як Заходняя Германія забаронена дзейнасць камуністычнай партыі? А што ў гэтых заходніх дэмакратыях пануе разбэшчаны расізм і прымяняюцца іншыя формы дыскрымінацыі? Аб гэтым аўтары і выканаўцы антыкамуністычнай стратэгіі маўчаць.

У гэтым шквальным абстрэле нашага ладу не цяжка вызначыць і аб'екты асаблівай канцэнтрацыі агню праціў-

ніка. Ён перш за ўсё атакуе два асноўныя фундаменты нашага ладу: кіруючую ролю марксісцка-ленінскай партыі і рабоча-сялянскі характар улады.

Тэзісы на V з'езд ПАРП фармулююць асновы дзеяння сацыялістычнай дэмакратыі і індэкавалі напрамкі барацьбы за яе ўдасканаленне.

«Сутнасць сацыялістычнай дэмакратыі заключаецца ў аб'яднанні грамадска-эканамічнай дэмакратыі з рэчаіснай уладай народа — гаворыцца ў тэзісах. Гэта грамадска-эканамічная дэмакратыя, якая ўсё паўней ажыццяўляецца — гістарычнае дасягненне польскіх працоўных мас. Асновай яе з'явілася аграмаджанне сродкаў вытворчасці, якое стварыла прадпасылкі абперці існаванне кожнага грамадзяніна на працы. І толькі на працы. Магчымым стаўся справядлівы падзел нацыянальнага даходу, ліквідацыя беспрацоўя, шырокія правы і сацыяльная апека.

Разам з гэтымі выдатнымі сацыяльна-эканамічнымі здабыткамі, новая ўлада прынясла Польшчы іншую эпахальную змену: канчаткова адсунула

ад руля прадстаўнікоў грамадскіх сіл, класавы эгаізм якіх быў крыніцай тармажэння ў развіцці краіны і горка аплачанай, згубленай арыентацыі ў загражанай палітыцы. Тэзісы гавораць аб уладзе народа, якая заключаецца ў тым, што ўсе ўставаўчыя і выканальныя ўлады выбіраюцца, што палітычныя і грамадскія арганізацыі працоўных дзейнічаюць неабмежавана і карыстаюцца шырокімі ўплывамі. Улада народа ажыццяўляецца думка шляхамі: з аднаго боку працоўныя непасрэдна ўваходзяць у склад органаў улады і дзейнічаюць у іх; з другога іх прадстаўніком на публічным форуме становяцца: ПАРП і саюзныя палітычныя партыі, прафсаюзы і грамадскія арганізацыі, а таксама — вельмі важны элемент сацыялістычнай дэмакратыі — рабочае і вясковае самакіраванне.

У свеце, які падзелены на дзве ладавыя сістэмы, сацыялістычная дэмакратыя з'яўляецца інструментам абароны сацыялізма і ўлады народа. «Неадлучнай рысай сацыялістычнай дэмакратыі — падкрэсліваюць тэзісы — з'яўляецца кіраўнічая роля марксісцка-ленінскай партыі ў сацыялістыч-

най дзяржаве». Роля гэта не заключаецца, зразумела, у гэтым, каб партыя мела заступаць органы дзяржавы. Яна адносна іх з'яўляецца палітычным кіраўніком. Ажыццяўляючы ідэалы свабоды, справядлівасці і роўнасці працоўных мас, сацыялістычная дэмакратыя абмяжоўвае магчымасці палітычнага дзеяння прыхільнікаў капіталізму — антысацыялістычных сіл. Таму — гавораць тэзісы — не пераняла ад папярэдняга ладу характэрнай яму выбарчай канкурэнцыі некалькіх палітычных партыяў. Сацыялістычная дэмакратыя не з'яўляецца мадэлем свабоднай гульні палітычных сіл, у якім навокал апазіцыйнай партыі непазбежна згуртаваліся б антысацыялістычныя сілы, узнікла б пагроза разгулу неўтаймаванай дэмагогіі, а таксама анархіі палітычнага і гаспадарчага жыцця.

Тэзісы падкрэсліваюць значэнне супольнага дзеяння ПАРП з ЗСЛ і дэмакратычнымі странніцтвам. Платформай гэтага супольнага дзеяння, а таксама актыўнага ўдзелу ўсіх грамадскіх арганізацый працоўных у фармаванні і ажыццяўленні палітыкі дзяржавы, з'яўляецца Фронт адзінства на-

РОЛЯ СЯМІ Ў ВЫХОЎВАННІ ДЗЯЦЕЙ

ДЗЕЦІ РОДЗЯЦЦА БЕЗ ПРЫМЕТНІКАЎ

Для шматлікіх бацькоў забеспячэнне шчаслівай будучыні дзецям зводзіцца толькі да таго, каб даць ім адпаведную адукацыю. Гэтую частку бацькоў цікавіць выключна, кім будуць іх дзеці і колькі будуць зарабляць.

Ці такое разуменне шчасця дзяцей з'яўляецца ўласцівым? Ці агранічэнне клопатаў пра будучыню маладога пакалення да запэўнення яму адпаведнага матэрыяльнага стандарту з'яўляецца правільным?

Адказ на пастаўленыя, і іншыя таго тыпу, пытанні можа быць толькі адзін — адмоўны. Адмоўны, таму што побач са справамі асабістых поспехаў і кар'еры ёсць яшчэ і іншыя, не менш важныя праблемы, ад якіх залежыць не толькі тое, як шчаслівымі будуць нашы дзеці, але таксама як шчаслівы будуць з імі іншыя.

Гаворачы аб выхаванні маладога чалавека маем такім чынам на ўвазе клопаты бацькоў аб надзяленні дзяцей каштоўнымі рысамі характару. Прадметам клопатаў бацькоў і апекуноў павінна быць, значыць, таксама іх уласцівае маральнае развіццё.

Але ўсялякія спрэчкі на тэму маральнага выхавання ў многіх бацькоў нараджаюць шэраг сумненняў.

На што — чым часта пытанне — выхоўваць людзей з высокімі маральнымі вартасцямі? Ці такія людзі будуць шчаслівы? Ці ўласціва ўфармаванае маральнае аблічча чалавека запэўніць яму поспех у жыцці?

Такого тыпу пытанні сустракаюцца ў

многіх асяроддзях. А для іх матывіроўкі падаюцца прыклады, якія сведчаць, што часта лепш жыць на свеце людзям «цвёрдым» і пазбаўленым усялякага сорама, людзям, якія не лічацца з чужымі справамі. Перабольшанае развіццё маральнай чулівасці дзяцей — гавораць некаторыя бацькі — робіць з іх істоты жыццёва недапаможнымі, якія не ўмеюць перамагаць жыццёвыя цяжкасці.

Ці такое становішча з'яўляецца правільным? Ці такога роду «жыццёвую філасофію» можна прыняць?

Клопаты выключна пра ўласныя справы, імкненне да заспакаення выключна ўласных патрэб і амбіцый на від здаюцца быць слушнымі і прывабнымі. Чалавек, гэта ж грамадская істота, а неабходная ўмова грамадскага сужыцця — гэта ўзаемная добразычлівасць людзей. Ці можна было б жыць у асяроддзі, у якім кожны дбаў бы толькі пра сябе, а не цікавіўся б дабрам іншых.

Ці ж, у сувязі з тым, можна акцэптаваць прынцып, які прапаведвае выхаванне людзей «цвёрдых» — людзей індывідуалістаў?

Трэба сумнявацца, каб нават тыя бацькі, якія лічаць, што трэба выхоўваць моладзь на бясплатных людзей, якія кіруюцца ў жыцці «разумным эгаізмам», самі жадалі сабе такіх адносін уласных дзяцей да сябе. Гэта з'яўляецца не толькі важным, што многа, на жаль многа, спасрод нас ёсць бацькоў, для якіх даўнія метады выхавання дзяцей у сям'і сталіся

крыніцай шматлікіх слёз і ўніжэння.

Такім чынам, сапраўдныя клопаты аб будучыні дзяцей не могуць зводзіцца выключна да запэўнення ім добрай кар'еры. Не менш важным, а можа нават больш важным з'яўляецца тое, як фармуюцца характары дзяцей, ці становяцца яны здольнымі да гарманічнага сужыцця з іншымі і да паступкаў паводле прынятых форм маралі.

Дзеці прыходзяць на свет «ніякія» — ні добрыя, ні дрэнныя. Аб тым, якімі яны будуць у будучыні, вырашаць умовы іх жыцця, а перш за ўсё ўласцівая атмасфера ў сям'і і клопаты бацькоў у запэўненні патрэбных умоў развіцця.

Але ўмовы, у якіх жывуць і развіваюцца дзеці, не паўстаюць стыхійна і не дзейнічаюць у патрэбным напрамку аўтаматычна.

Адсюль вывад: трэба іх адпаведна фармаваць, а жыццё дзяцей — арганізаваць выхаваўча.

Без уласцівай арганізацыі жыцця дзяцей, нават у доме найлепш узорных і высакародных людзей можа вырасці адзінка цалкам дэмаралізаваная: ашуканец, злодзей, п'яніца, а можа нездольны да якой-кольвек карыснай працы гультай.

Чалавек можа забыцца крыху з таго, чаго вучыўся ў школе, але калі атрымаў такія рысы як: працавітасць, добрасумленнасць, справядлівасць і чэснасць, то недахопы адукацыі становяцца менш небяспечнымі.

Мгр Мікалай Грыгорчык

Гісторыя, мінулае народа, жыццё продкаў, як заўсёды, мае свае бласкі і цені. У гісторыі простага народа — сялянства, зразумела, мае значна больш ценяў, чымсьці бласкаў, больш бяды, голаду і нястачы.

Для разумення гісторыі ўсходняй Беластоцкай, якая калісьці належала да Гродзенскай губерні, ніхто не зрабіў дагэтуль больш, ды не ведаю, ці калі-небудзь зробіць, чымсьці царскі палкоўнік П. Баброўскі, які ў 1863 годзе апублікаваў кнігу ў чатырох аграмадных тамах пад загалоўкам: **Гродзенская губерня**. Зразумела, працу сваю Баброўскі пісаў не на тое, каб даць нам веды аб гісторыі нашай зямлі, праца служыла перш за ўсё вайсковым мэтам: грунтоўнаму пазнанню заходніх акраін імперыі. Трэба аднак сказаць, што праца Баброўскага вельмі добра раскрывае жыццё ўсіх слаёў і ўсіх груп насельніцтва Гродзеншчыны ў палове XIX стагоддзя. Дзе пры-

Вызваленне з-пад цяжару традыцыі

тым аграмадны статыстычны матэрыял, які зараз можа быць выкарыстаны гісторыкамі.

Які тады вобраз жыцця нашых продкаў сто гадоў таму назад паказвае праца Баброўскага? Трэба адразу сказаць: вобраз гэты вельмі сумны. Паўтараючыся з рэгулярнасцю некалькіх гадоў голад, які знішчыў вялікую частку насельніцтва, эпідэмія разнастайных хвароб, нізкі ўзровень жыцця, адсутнасць гандлю і таварнай прадукцыі — вось асноўныя элементы царскай Гродзеншчыны. Голад і нястача хлеба не вынікалі прытым з недахопу зямельных угоддзяў, але са страшэнна нізкай сельскагаспадарчай культуры — ніжэйшай, чымсьці ў іншых раёнах Польшчы і Расіі. Хоць сказаць, што ў неўраджайныя гады сяляне не збіралі нават той долі зерня, якую высейлі. З чаго тады было жыць? Навінкі са свету не даходзілі да нашых вёсак, не ўносілі іх мясцовыя памешчыкі — таксама кансерватыўны і адсталы. Да апрацоўкі і ўгнаення існуючай зямлі не хапала ў сялян жывёлы, у больш ураджайныя гады лішкі прадуктаў не прадаваліся з прычыны недахопу рынкаў, дрэнных дарог і цяжкасцей у транспарце.

Цікава, што нават пэўнае развіццё суконнай прамысловасці на Беластоцкай, якое пачынаецца ў канцы XVIII стагоддзя, асабліва ў такіх мясцовасцях як: Гарадок, Міхалова ці сам Беласток — не ўплывае на паліяпшэнне быту нашых сялян. Паміж прамысловымі асадамі і акалічымі вёскамі адсутнічаў тады гандлёвы кругаварот. Міхаловскія ды гарадоцкія вырабы ішлі ў далёкія гарады — у Маскву, Пецярбург, Адэсу — акалічныя вёскі надалей жылі і гаспадарылі на старых феадальных лад.

Затрымаўся я над гэтай адлеглай старыною не выпадкова. Яе традыцыя, традыцыя тэхнічнай, гаспадарчай адсталасці цягала над нашымі вёскамі яшчэ да нядаўна.

У міжваенны перыяд быт беларускіх сялян не толькі не палепшыўся, але нават — у выніку ваенных разбурэнняў — пагоршыўся. Беднасць беларускіх сялян у міжваенны перыяд — як паказваюць зараз розныя працы гістарычна-гаспадарчага характару — вынікала не толькі з недахопу зямлі, хача яе таксама не было ўдоваля, але перш за ўсё з гаспадарчай, тэхнічнай адсталасці нашай вёскі. Адсутнасць якіх-небудзь сельскагаспадарчых інвестыцый, дапамогі сялянам з боку вярстачы, капіталаў, адсутнасць найвышэйшай сельскагаспадарчай тэхнікі ды агульнае гаспадарчае запазненне ўсходніх зямель — усё гэта стварала такую сітуацыю, што нават на такім самым кавалку зямлі беларускаму сялянскаму жыццю значна горш, чымсьці гаспадару ў цэнтральнай ці заходняй Польшчы.

І толькі пры народнай уладзе доўгую традыцыю гаспадарчай адсталасці перакрэслена раз назаўсёды. Па гаспадарскіх палях ідуць трактары, а калісьці амаль бесплодныя палі прыносяць зараз сялянам багаты плён.

Ул. Паўлючук

«Ніва»

№ 38 (656)

22 верасня 1968 г.

5 стар.

■ Г. Драздоўскую (68 год) з Беластока падвозіў фурай М. Васілеўскі з Агароднікаў. Каля вёскі Гарадніны конь спалохаўся аўтамашыны і раптоўна скочыў убок. Старушка выпала з фуры і адразу забілася. Уласнік фуры ўцёк, пакінуўшы цела старушкі на дарозе.

■ 4-охгадовы Б. Алёнскі з вёскі Сток у Сакоўскім павеце забяўляючыся запалкамі, падпаліў клуню свайго бацькі. Разам з клуняй згарэла збожжа і сельскагаспадарчыя прылады. Гульня хлопчыка каштавала 80 тысяч злотых.

■ 2 верасня г.г. на станцыі Беласток Цэнтральны здарыўся смяротны выпадак. Між буфары вагонаў папаў прапайнік чыгункі, малар 3. Расткоўскі.

■ За хуліганства ў супрасьляскай гаспадарцы засуджана на 3 месяцы цяжкага арышту М. Альшэўскага, рабочага супрасьляскага тартаку. Яму 32 гады, і за падобныя злачынствы быў ён ужо каняны.

■ Ю. Кандрацюк, якому 23 гады, і С. Панцэўчынскі, якому 29 год, абодва з Беластока і абодва нідз не працуюць, «квалі матацыкл «М-720» у Я. Закшэўскага. Міліцыянеры хтк знайшлі зладзеяў і пракурор загалаў іх арыштаваць. Абодва зладзеі былі ўжо калісьці караны.

Асака

рода. У яго рамках ёсць месца для ўсіх патрыётаў: партыйных і беспартыйных, веруючых і няверуючых.

Шырока гаворыцца ў тэзісах аб ролі дыскусій і грамадскай крытыкі — адным з найбольш масавых праяўленняў сацыялістычнай дэмакратыі. Важнае заданне адводзіцца сістэматычнаму ладжанню шырокай грамадскай дыскусіі над праграмамі развіцця краіны, паасобных галін гаспадаркі, гарадоў і вёсак. Справа ў тым, каб дыскусія не зводзілася да пасіўнага падтаквання і механічнага прымання праяў, але гарантавала сапраўдны ўдзел грамадства ў пастановах, якія падмаюцца. Ажыццяўленне прынятых пастаноў павінна кантралявацца працоўнымі. Найбольш даступнай для грамадзян формай кантролю — падкрэслваюць тэзісы — з'яўляецца грамадская крытыка. Адсюль трэба ствараць форум для крытыкі, дбаць аб яе узровень і паспяховасць.

Справа ж у сацыялістычнай дэмакратыі заключаецца ў тым, каб тыя, што выконваюць уладу і кіруюць рознымі галінамі жыцця, адчувалі, што з'яўляюцца прадстаўнікамі народных мас, каб дабра простага грамадзяніна і дабра агульнанароднае было дырэктывай іх дзеяння.

Г. В.

Вераснёвай хвілінай у Музеі рэвалюцыйнага руху

Пасля летніх канікул, падчас якіх праводзіўся ремонт, забытковыя залы Музея рэвалюцыйнага руху ў Беластоку зноў адкрыты масавым наведвальнікам.

Як добра тут паставіць нагу на чыстых падлогах, у прахалодзе задумацца над гісторыяй, якая вучыць.

Пастаянная экспазіцыя музея ўзбагачаецца дзеямі беластоцкага рабочага руху. Яна выстаўлена ў залах на II паверсе. На першым паверсе зараз адкрыта фатаграфічная выстаўка пад

назвай «Канцэнтрацыйныя лагеры і месцы мукі». Назвы тут усім вядомыя: Асвенцім, Трэблінка, Бжэзінка, Майданак, Штутгоф...

Фатаграфіі А. Качкоўскага не найлепшыя з мастацкага боку, але мо якраз сваёй аднастайнай шэрасцю крычаць: гэта не паўторыцца!

Здымкі пазычаны з музея ў Штутгофе, гарадка на Гданьскім пабярэжжы, дзе 25 год таму назад яшчэ дзейнічала адна з многіх фабрык смерці на нашых землях.

(вл)

Сядайце, едзем

КАБАРЭ

„ЗАЛАТЫ КОЛАС“

У вядомым варшаўскім «Доме хлопа» ў кожны чацвер, пятніцу, суботу, нядзелю і панядзелак адбываюцца выступленні адзінага ў Польшчы фальклорнага кабаре «Залаты колас».

У вясёлай і жартоўнай форме кабаре паказвае вясковае жыццё, нашы радасці і клопаты. Песня, жарт, танец, верш — вось што складаецца на «Залаты колас».

Кабаре арганізаванае агульнапольскай спудзельнай турыстычнай «Грамада» разам з варшаўскай эстрадай. У праграмах прымаюць удзел такія прозвішчы, як: Ядвіга Пралінская, Рэна Рольская, Тадэуш Вартосік, Мар'ян Ёнкайтэс, Раман Класоўскі, Рышард Сэрафіновіч, Караль Стэмпоўскі.

Заказы на зборныя білеты прымаюць усе пункты «Грамады».

(вл)

Фальклор

ВЯСЕЛЬНАЯ

Ой, маменько, вішня,
Чы я ў цябе лішня.
Оддаеш мне ў чужую старонку,
Дзе я жыць не прывыкша.

Ой, прывыкшы, не прывыкшы
Прывыкаці я мушу,
І маленькім, і старэнькім
Дагаджаць я мушу.

Што б я мела крылы і соколі очы,
Поліцела б до сваёй маценькі
Серуод чорной ночы.

Што б я мела крылы
І соколі очы,
Поліцела б до сваёй маці
Сваё горэ расказаці.

Запісаў на вяселлі ў Ласінцы
Янка Цялушэцкі

Абразок з Луки (Гайнаўскі павет). Фота: Я. Цялушэцкі.

НА ШЫРОКІМ СВЕЦЕ

НЕЗВЫЧАЙНАЯ ТОЕСАМАСЦЬ

У адным з англійскіх ілюстраваных часопісаў надрукавана нататка аб дзіўным падабенстве акалічнасцей смерці двух амерыканскіх прэзідэнтаў — Абрахама Лінкальна і Джона Кенедзі. Ітак, Лінкальн быў выбраны прэзідэнтам у 1860 годзе, а Кенедзі — у 1960 годзе. Абодва яны былі забіты ў пятніцу, у прысутнасці сваіх жонак. Абодвум выстралена ў галаву і ў карк. Пасля смерці Лінкальна наступны прэзідэнт называўся Джонсан, быў дэмакратам з Поўдня, нарадзіўся ў 1808 годзе; пасля смерці Кенедзі прэзідэнтам стаў чалавек, які таксама называецца Джонсан, нарадзіўся ў 1908 годзе, паходзіць таксама з Поўдня (Тэхас).

Успомнены англійскі часопіс лічыць Лі Освальда забойцам прэзідэнта і адсюль прыводзіць яшчэ адну аналогію: Освальд нарадзіўся ў 1939 годзе, а забойца Лінкальна, Бут, нарадзіўся ў 1839 годзе. Освальда і Бута застрэлена пакуль пачаўся суд. Сакратарка Лінкальна, якая мела прозвішча Кенедзі, прасіла прэзідэнта, каб не ішоў у тэатр — дзе быў ён забіты — а сакратарка прэзідэнта Кенедзі мела прозвішча Лінкальн і не раіла яму падарожжа ў Далас — дзе быў забіты.

Прозвішчы Лінкальна і Кенедзі налічваюць па 7 літар (на англійскай мове), а Джонсанаў — таксама па 7 літар.

КАНТРОЛЬ НАД ХУТКАСЦЮ

У Гватэмале не хапае рэгуліроўшчыкаў руху, таму там уведзены асобы від кантролю. Перад выездам з горада кожны вадзіцель атрымлівае талон, на якім абзначан час яго ад'езду. Пры ўездзе ў іншы горад шафёр абавязан спыніцца і паказаць рэгуліроўшчыку гэты талон. Калі ён праехаў шлях хутчэй, чым трэба было, з яго бярэцца штраф.

ДЛЯ МУЖЧЫН

Каб мужчынскі касцюм быў у добрым стане, яго неабходна раз у тыдзень грунтоўна чысціць цвёрдай шчоткай.

Бляск на локцях, манжэтах і каленях лёгка ліквідуецца шчоткай, змочанай растворам з трох частак моцнага водагу і адной часткі вады.

Глянц, які можа з'явіцца ў час прасавання цёмнага касцюма, ліквідуецца пры дапамозе чаю або вады, у якой варыўся плюшч.

Каўнер пінжак трэба часта праціраць з унутранага боку разрэзанай бульбінай, а затым паслядоўна вільготнай і сухой анучкай. Так каўнер заўсёды будзе чыстым. Глушчавыя плямы выводзяцца бензінам. Затым касцюм трэба павесіць на плечыкі або раскласці на сталі і пачысціць шчоткай, змочанай адварам мыльнага караня. На адзін касцюм неабходна 100 г караняў, звараных у літры вады. Перш чым варыць, карэнні трэба на працягу гадзіны вымочваць у вадзе хатняй тэмпературы. Варыць каля гадзіны, затым пакінуць у вадзе дзве гадзіны. Да астыўшага адвару дадаць крыху нашатырнага спірту. Шчоткай, змочанай адварам, працерці касцюм. Мыльны карань пеніцца, не пакідаючы на касцюме слядоў. Чысціць трэба раўнамерна, не пакідаючы сухіх месцаў і ў той жа час так, каб не намокла падкладка. Брудную ваду зліць і касцюм яшчэ раз прачысціць чыстым адварам, але ўжо без нашатырнага спірту. Касцюм павесіць сохнуць у ценістае месца. Прасаваль прыз да сухую анучку.

Таксама мужчынскі касцюм вычысціць можна і вадой, у якой варылася фасолі.

БЕЛАРУСКАЯ ССР У ФОТААБ'ЕКТЫВЕ

Новы аўтасамазвал Магілёўскага аўтамабільнага завода прадназначаны для кар'ерных работ. Магутны рухавік забяспечвае пераходнасць машыны па бездарожжы. Яна мае добрую манеўранасць і вельмі малы радыус разварота.

Тэхніка

Колькі электраэнергіі паглынаюць нашы тэлевізары

Работнікам дзяржаўнай энергасеткі Польшчы даводзіцца, акрамя сваіх службовых абавязкаў, цікавіцца праграмай тэлеперадач. Заўважана, што ў тыя дні, калі па тэлебачанні ідзе цікавая перадача, рэзка павялічваецца расход электраэнергіі. Для сілкавання 2,5 мільёна тэлевізараў, зарэгістраваных у Польшчы, патрабуецца такая колькасць электраэнергіі, якую выпрацоўвае цяпер электрастанцыя магутнасцю 300 тысяч кілават. Больш за ўсё работы ў дыспетчараў тады, калі па тэлебачанні трансляруецца спаборніцтва на першыя месцы Еўропы па боксу або ідуць такія шматсерыйныя тэлефільмы, як «Стаўка, большая за жыццё» або «Чатыры танкісты і сабака». Але горш за ўсё ім даводзіцца, калі ў адной праграме ёсць дзве цікавыя перадачы, а паміж імі такая, якой цікавіцца толькі нямногія. Тады прыходзіцца два разы, прычым за кароткія прамежкі часу, уключаць устаноўкі, што звязана з даволі вялікімі цяжкасцямі.

Сасна на пальме

Сасну мы ўсе ведаем — гэта штодзённая наша спадарожніца. А пальму? На жаль, прыйшлося бачыць толькі ў кіно і на здымках. А вось жыхару горада Батумі М. Гінзбург даваўся пабачыць сасну і пальму разам, ды не толькі разам, але проста сасна вырасла на пальме. Калі не паверыце, дык паглядзіце на здымак сасны-пальмы, які зрабіў гэты ж сам М. Гінзбург. Маскоўскі вучоны прафесар Валянцін Несцераў, пабачыўшы гэты здымак, паясніў гэтую незвычайную з'яву так: на ствале пальмы накіпілася відэочна шмат пылу, які разам з вільготнасцю стварыў мікраклебу. Туды папала насенне з саснавай шышкі і з яго вырасла сасна. Расце яна ўжо на пальме семі год.

(ар)

НАВІНЫ ЭКРАНА

«ЛОЗУНГ КОРН» — Новы польскі фільм аб сучасных нашых контрразведчыках.

Змест.

Вайцех Янік афіцэр контрразведкі накіраваны да працы ў падваршаўскую электростанцыю. Гіне замардаваны. Яго калегі лічаць, што Янік знайшоў ключ да шпіёнскай сеткі «Корн». Туды ж пасылаюць новага чалавека капітана Наўрота, які пасля цяжкіх і небяспечных прыгод ловіць шпіёнаў.

«НЯБАЧНЫ БАТАЛЬЁН» — фільм югаслаўскі. Героямі з'яўляюцца дзеці, якія гуляюць у вайну. А паколькі вайна на свеце ідзе сапраўды і малое мястэчка акупуюць немцы, забава дзяцей з'яўляецца гульнёй у сапраўдную вайну. Дзеці з нябачнага батальёна ратуюць палоннага.

«ЭЛЬЗА З АФРЫКАНСКАГА БУШУ» — англійскі. Гісторыя, якая папярэдзіла паўстанне гэтага надзвычай цікавага прыгодніцкага фільма наступная: муж і жонка Адамсон з Англіі праводзілі ў Кеніі ў Афрыцы свае прыродазнаўчыя даследаванні. Адамсона аднойчы заатакавала льюца, якую вымушан быў застраліць. Засталося яе двое маленькіх «дзяцей». Выхоўвае іх пані Адамсон і да самічкі Эльзы вельмі прывязваецца. Любоў зрэшты двубаковая. Але прыходзіць час, і Эльзу трэба выправіць у джунглі, каб навучылася жыць у цяжкіх умовах на волі. Пасля нейкага часу да фармы Адамсонаў прыходзіць Эльза, каб паказаць сваім прыяцелям сваіх дзяцей і развітацца назаўсёды.

(вл)

ДЛЯ ГАСПАДЫН

КУРАНЯ ПЕЧАНАЕ

Старанна ачышчанае і вымытае кураня пасаліць і пасыпаць чорным молатым перцам. Пакласці яго на бляху, папярэдне наліўшы на яе крыху вады і паклаўшы 100 г сметанковага масла. Кураня змазаць лімонным сокам, каб пры выпечцы ўтварылася хрусткая скарынка. Запякаць прыкладна паўгадзіны з аднаго і паўгадзіны з другога боку. Затым увесць час паліваць сокам, пакуль кураня не парумяніцца. Пакласці яго на блюда і даць астыць. Ачышчаныя ножкі кураняці, крыльцы і шыю зварыць так, каб мяса разварылася, дадаўшы моркву, кавалачак сельдэрэю, пятрушку, соль і чорны перац затым працадзіць праз густую марлю. У халоднай вадзе на 2—3 гадзіны намачыць два лісточкі жалаціну. Раствораны жалацін змяшаць з прыгатаваным соусам. Тлушч з бляхі, у якой запякалася кураня, зняць, а тую частку, якая засталася, падагрэць, працадзіць і змяшаць з соусам.

Паставіць соус у халадзільнік, каб ён застыў. Атрыманае жэлі нарэзаць дробнымі кубічкамі і гарніраваць ім кураня.

Чвэрць стагоддзя назад

Набліжаецца 25-тая гадавіна бітвы пад Леніна, дзе польская дывізія імя Касцюшкі прыняла баявое хрышчэнне, набліжаецца чвэрць стагоддзя таго дня, які адзначаем як свята нашага народнага войска. Гэтай знамянальнай гадавіне і прысвячаем успаміны Яна Анаціка, нашага земляка, які завярнуў ІІ-гай суветнай вайны быў закінуты ў глыбіню Савецкага Саюза і, прайшоўшы ў Маскве спецыяльную падрыхтоўку, атрымаў баявое заданне, якое было непасрэдна звязана з Беласточчынай.

У другой палавіне верасня 1943 года мяне выклікалі ў гасцініцу «Метропаль». Пастукаў я ў дзверы падзенага мне нумара.

Скрытану ў замку ключ. Дзверы адчыніў афіцэр у чыне палкоўніка.

— Калі ласка, уваходзьце, — сказаў.

Я ўвайшоў. Па сярэдзіне пакоя круглы стол, мяккія крэслы. На сталі тоўстыя вялікія кнігі ў скуранай абложцы. На іх выціснуты гітлераўскі арол з гакенкрыйцамі і нейкі надпіс на нямецкай мове.

За сталом сядзеў рослы генерал у бе-

Палкоўнік Ян Анацік цяпер.

лым кіцелі пры ўсіх ордэнах на грудзях (у часе вайны ордэны насіліся і ў будні), і двое пажылых элігантна адзетых у цывільнае мужчын.

— Сядай! — сказаў генерал. Сказаў гэта так, як бы ведаў мяне ад дзіцяці.

Сеў я на канапе, якая стаяла пад сцяной, бо чацвёртае крэсла, што стая-

ла ля стала, зняў палкоўнік, які адчыняў мне дзверы.

Генерал, не звяртаючы на мяне ўвагі, працягваў размову, якая была спынена майм уваходам.

— Лічу, што гэту справу правалілі канчаткова. З гэтага, што тут мы прагледзелі, я не бачу ніякіх магчымасцей. Ніхто не падыходзіць.

— Таварыш генерал, я паспрабаваў бы правесці гэтага палкоўніка, — умяшаўся адзін з цывільных, паказваючы на адну з кніг.

— Гэтыя ўсе дадзеныя ў актах нічога не варты, — адказаў рашуча генерал. — Вяздзума рызыкаваць людзьмі не можам... І не вяртаймаса больш да

гэтай справы. Трэба шукаць іншых рашэнняў.

— Аднак я, таварыш генерал, прапанаваў бы яшчэ сёння ноччу паслаць самалёт пад Мінск і прывезці гэтага сондэрфюрэра і яго дакументы, — устатіў далейшае палкоўнік. — Знялі яго не пакінуўшы слядоў.

— Так, прывезці трэба, безумоўна, але гэта далейшая справа і не тое, што нам трэба зараз. Ён жа не быў адзін:

шафёр, двух з аховы, машына. Пазвоніць з Берліна яшчэ сёння, правярць: няма, не прыехалі. Пачнуць пошукі. Каб падставіць на яго месца нашага, трэба мінімум тры, чатыры дні. Так нельга. Зрэшты, ён ужо мае іншае прызначэнне. На яго месца трэба шукаць іншага. Усе глянулі на мяне.

Дык з гэтай дзіўнай справай, навокал якой ідзе гутарка, вяртацца ў нейкай меры мая скромная асоба? І ніхто мяне не пытаецца? Што гэта значыць?

— А цяпер з табой, Яне, — звярнуўся да мяне генерал.

У гэтым моманце палкоўнік устаў з крэсла і паказаў жэстам, каб я заняў яго месца. Сам сеў на маё.

— Мелі мы намер высласць цябе ў Мінск у кампаніі з адным немцам. З табою справа простая, горш з немцам. Немец добры, мала — добры, дасканалы немец. Але горш маецца справа з дакументамі для яго. Пераварнулі мы тут дагары нагамі акты ўсіх афіцэраў, якія нам дасталіся з разбітых трох нямецкіх карпусоў, і ўсё гэта падла не падыходзіць. Колькі б гэта не каштавала, мы павінны ўтробіць ката Беларусі гаўляйтара Кубэ. Гэта не сакрэт, гавару аб гэтым адкрыта. І ён ведае, што мы хочам гэта зрабіць. Ахоўвае яго ў Мінску нямецкая разведка і контрразведка, але мы іх павінны абдурыць. Пакуль, як бачыш, ёсць ускладненні. У сувязі з гэтым табе даверана іншае заданне. Паліціш з групай савецкіх афіцэраў на сваю радзіму, на Беласточчыну. Ведаеш там тэйшыя звычкі, мову і, самае важнае, у цябе там ёсць сябры, знаёмыя. Зна-

ТРЫБУНА чытачоў

У КРЫВЯЦІХАХ

Нядаўна ў Крывяцічах адбыўся адкрыты партыйны сход прысвечаны абмеркаванню тэзісаў на V з'езд ПАРП. Удзельнічала ў ім многа моладзі і старэйшых людзей. Апрача перадз'ездзкіх спраў, гаварылася таксама на сходзе і аб актуальным становішчы ў свеце. Грамадскае вёска Крывяцічы адабрала становішча польскага ўрада ў справе Чэхаславакіі.

В. Кірыдзюк

КАНФЕРЭНЦЫЯ КІРАЎНІКОЎ ШКОЛ

26 жніўня ў памяшканні малачарскага тэхнікума ў Беластоку адбылася канферэнцыя кіраўнікоў школ Беластоцкага, Лапскага, Сакольскага і Манецкага паветаў.

З дакладам выступіў куратар Эдвард Крынскі, у якім гаварылася аб дасягненнях і недахопах школьніцтва Беластоцчыны. Між іншым, было сказана, што школьніцтва Беластоцчыны займае адно з лепшых месцаў у краіне. Сведчыць гэта аб добрай падрыхтоўцы і сумленнай працы настаўнікаў Беластоцчыны.

Пасля даклада была інфармацыя аб сітуацыі ў Чэхаславакіі. А затым адбылася дыскусія над дакладам.

Канферэнцыю вёў намеснік старшыні ВРН Л. Ахоцкі.

Мікола Краўчук
Патока

НОВЫ ШКОЛЬНЫ ГОД

Урачыста пачаўся новы навучальны год у беларускім ліцэі ў Гайнаўцы. А дзевятай гадзіне вучні сабраліся ў гімнастычнай прасторнай зале. Мінутай цішыні ўшанавалі памяць загінуўшых воінаў у трагічным верасні 1939 года.

Затым дырэктар ліцэя мр Аляксандр Іванюк выступіў з прывітальным словам. Горача і сардэчна вітаў вучняў старшых класаў, а перш за ўсё тых, хто сёння першы раз пераступіў парог новай школы і займае месца за партай. Усім пажадаў поспехаў у вучобе, а настаўнікам высокіх дасягненняў у працы, задавальнення з ліцэістаў, з іх поспехаў.

Успомніў аб гадах акупацыі і аб вызваленні Польшчы, аб мірнай працы і дасягненнях у апошнія гады ўсіх працоўных. У заключэнні сказаў, што здабыткам бацькоў з'яўляюцца сённяшнія ўмовы працы і навучання моладзі ў школьным узросце, мажлівасці развіцця свайго таленту ў вышэйшых школах. У гэтым годзе, як і ў мінулых гадах, адкрыла і закончыла ўрачыстасць новага школьнага года танарова вярта, якая дэфілявала са школьным сцягам пад гукі марша. У навукальным 1968/69 годзе навуку ў першых класах агульнаадукацыйнага ліцэя з беларускай мовай навучання пачне каля 100 школьнікаў з сёлеташняга выпуску.

Янка Цялушэцкі

чыць, як гэта гаворыцца прафесіянальнай мовай, у цэбе там давераныя кантакты. Атрымаеце адрасы дабавачныя. Трэба будзе адшукаць гэтых людзей і наладзіць з імі сувязь. Падрабязнасці задання перадаць табе твай непасрэдна камандзір. Такім чынам будзеш лепш выкарыстаны і з меншай рызыкай. Мундзір паліцэйскі пакінь, ён табе не будзе патрэбны. У Падольск выедзеш заўтра. Там у будынку дзіцячых ясляў змяшчаецца наша аператыўная група. Звяжашся з палкоўнікам Васільевым. Неабходныя дакументы даставіць на кватэру маёра Лунін. Ёсць пытанні?

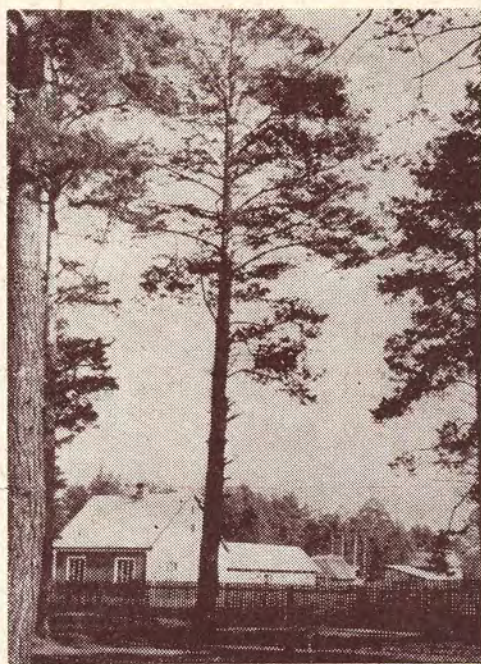
— Вельмі дзякую, таварыш генерал, за давер, у мяне няма ніякіх пытанняў. Ці магу ісці?

— Дык шчасліва, да пабачэння пасля вяртання!

Паціснулі мне ўсе руку. Я выйшаў з пакоя.

Дзіўны чалавек. Называе мяне на ты, кладзе карты на стол, як бы я яму быў раўня. Хоць бы з гэтым Кубэ! Адкуль да мяне такі давер? А мо гэта нейкая пастка, або форма праверкі, ці падбадзёрванне? — думаў я, ідучы доўгім калідорам гасцініцы. — Дзякуй Богу, што не знашлі гэтых патрэбных дакументаў. Хай іх халера выдушыць усіх гэтых Кубэ, Кохаў, Франкаў. Гэта ж тое самае, што ўлезці кракадзілу ў пашчу, сесці яму на язык і калупаць у дзіравым зубе. Цікава, ці кракадзілам таксама баяць зубы, як і людзям? Цьфу! Якія дурныя думкі лезуць у галаву!

Ян Анацік

Вёска Плянта ў Гайнаўскім павеце.
Фота Я. Цялушэцкі

З БЕЛЬСКАГА ЛІЦЭЯ

Новы навучальны год пачаўся ў Бельскім беларускім ліцэі як і ва ўсіх школах, 2 верасня. Пасля афіцыйных урачыстасцей: прамовы па радыё, прамовы дырэктара ліцэя М. Гайдуга і прадстаўніка бацькоўскага камітэта Федаровіча пачаліся нармальныя заняткі. Настаўнікі пазнаёмілі вучняў з чаканымі іх заняткамі, правалілі і г.д. У гэтым годзе ў першыя класы ліцэя прынята 120 асоб і зроблена тры класы А, В, і С. Варта прыпомніць, што ў гэтым навучальным годзе пакінуць ліцэй апошнія выпускнікі старой праграмы VI класа.

В. Леанюк

Дарагое Сэрцайка!

Жыву на гаспадарцы. Год таму пазнаёмілася з хлопцам з другой вёскі. Наша знаёмства адбылося так: на забаве патанцавалі мы некалькі танцаў і сказалі сабе свае імёны і адкуль мы. Потым ён мяне пакінуў і пачаў танцаваць з майё сяброўкай. Праз месяц у нас ізноў была забавы, на якую ён прыехаў таксама. Гэтым разам танцаваў ён толькі са мной і хацеў мяне адвесці дамоў. Я, хаця ён мне і спадабаўся, не згадзілася ісці з ім і пайшла сама. Потым я даведалася, што ён сказаў на мяне, што я вельмі танарыстая. Мне стала няёмка, мо я і дрэнна паступіла. Час ад часу ён прыязджае ў нашу вёску, але да мяне адносіцца толькі па-сяброўску, не так, як раней. Я пакахала яго і не ведаю, ці далей маўчаць, а прыйсці дамоў і паплакаць, каб ніхто не бачыў, ці сказаць яму аб гэтым пры сустрэчы. Парай, Сэрцайка, буду вельмі ўдзячна.

Аліна з Саколыччыны
Дарагая Аліна!

Паводзіны твае мне спадабаліся. Часам і так бывае, што лепш прыйсці дамоў і паплакаць, каб ніхто не бачыў. Відаць, разумная ты дзяўчына і надалей такой будзеш. Аднак, калі ты пакахала яго, а ён аб гэтым не ведае, дык можаш зрабіць так, каб адчуў, што ён табе не толькі сябар. Пры вашай сустрэчы ці на забаве, ці дзе-небудзь пастарайся аказаць яму больш увагі, чым іншым, вылучыць яго сярод іншых хлопцаў. Стварыць аказію, каб вы засталіся самі, тады і пры размове можаш крыху аказаць свае пачуцці, накіраваць размову на мінулае і т.п. Гэта дзяўчыне не цяжка, аднак трэба гэта зрабіць умела. Хлапец твой напэўна ўсё зразумее. Але не раю табе пры сустрэчы гаварыць аб гэтым адкрыта. Гэта карысці не прынясе. Як ён гэта ўсё ўспрыме, цяжка мне прадбачыць, аднак адно вядома, калі ты яму падабаешся — усё кончыцца добра. Жадаю поспехаў

Сэрцайка

У БЕЛАСТОЦКІМ ПАВЕЦЕ

Сяляне ў Беластоцкім павеце ў сярэднім дзясянулі па 18 ц. з га чатырох збожжавых культур, г.зн. большых ураджаяў, чымсьці ў мінулым годзе. Першы план кантрактацыі збожжа выканаў ГС у Міхалове. У сярэднім пасеяна па 110 кілаграмаў НПК на 1 га. Узрасла малочнасць кароў з 2000 літраў на 2150 л. Многа гаспадароў прадало дзяржаве малака на суму 60 тысяч зл. Сельскагаспадарчыя гурткі карыстаюцца 350 трактарамі з камплектамі падвесных машын, 210 абмалотачнымі аграгатамі і шматлікімі сельскагаспадарчымі машынамі, як снопавязалкамі, сеўнікамі. Пабудавана ў сувязі з пашырэннем трактарнага парка філіялаў ПОМ у Міхалове, Яжэве, Юхноўцу Дольным, Чаромусе. У г.г. на загаспадараванне зялёных угоддзяў прызначана 25 мільёнаў злотых.

Меліяравана тут усіх разам 15 тысяч га. З ФРЗ 5100 га загаспадаравалі: ПТР — 1251 га, спулдзельня прадукцыйная — 294 га. У грамадскіх чынах пры пабудове дарог, школьных памяшканняў у гонар V з'езда партыі выпрацавана 16 мільёнаў злотых.

У Чорнай Беластоцкай, Васількоўе і Тыкоціне за 40 млн зл пабудуецца паслугова-гандлёвы цэнтр.

У г.г. электрыфікавана 29 вёсак і хутароў. Водаправоды атрымалі: Міхалова, Новае Александрова, Крыніца, Лужаны, Зубры і Дабрынька. Заканчваецца пабудову іх у Дарожках і Тыкоціне. Агульныя грашовыя выдаткі на інвестыцыі склалі на працягу гэтага года 3817000 зл.

У 162 гуртках вясковых гаспадарчых налічваецца 2855 членаў, у 180 сельскагаспадарчых гуртках — 5210 членаў.

МЕЛІЯРАЦЫЯ

За 25 млн зл прызначаных на меліярацыю здраўнавана 298 га ворнай зямлі. 1527 зялёных угоддзяў, будуць рэгуляваны рэкі і рыбныя ставы.

Поўнаасцю загаспадараваных будзе яшчэ ў г.г. 1380 га лугоў і паш. Да найбольшых меліярацыйных аб'ектаў у павеце належыць Пlosка Дольная (вартасць прац 3 млн зл), Пlosка — 2,5 млн зл, Дуплянка Цек і Студзянкі.

Найбольш заавансаваныя працы ў аб'екце Пlosка Дольная, дзе план рэалізавана амаль поўнаасцю. Не мала ў гэтым заслуга кіраўніка аб'екта, абсалвента меліярацыйнага тэхнікума ў Беластоку Янкі Вароны, які аператыўна і добра арганізуе працу.

Янка Цялушэцкі

МАКСІМ СКОРУК

Стары палітычны дзеяч, патрыёт, 42 гады працуе ў ГЗПД (Гайнаўскіх закладах драўлянай прамысловасці).

У 1926—29 гадах быў чорнарабочым у белаежскім надліснацтве. У 1929 г. пераехаў у Гайнаўку, дзе пачаў працаваць у ГЗПД. У часы санацыі за ўдзел у забастоўцы Максім Скорук быў звольнены з працы. У час ваіны спаткаў яго лёс гітлераўскага вязня. У 1944 годзе Скорук вяртаецца да працы ў ГЗПД на свой уастак. Працуе брыгадзірам, умее кіраваць людзьмі.

Сёння М. Скорук з'яўляецца сакратаром ПОП. Працуе пры дэталю (разладоўванні апалу). Народная ўлада не забыла заслуг дзеяча Скорука. Максім Скорук за поспехі ў працы і грамадскіх чынах узнагароджаны дзяржаўнай адзнакай — Крыжам Кавалерскім, Сярэбранай і Залатой Адзнакай прафсаюзаў драўлянай прамысловасці.

Янка Цялушэцкі

АХВЯРАВАЛЬНІКІ НА МУЗЕЙ

Безупынна павялічваецца колькасць ахвяравальнікаў на пабудову беларускага этнаграфічнага музея ў Белаежы. Найбольшую колькасць ахвяравальнікаў мае Гайнаўскі павет. У апошнім часе ўплаты паступілі ад рабочых і служачых:

— СОК (Служба аховы чыгункі) у Семяноўцы	— 206 зл.
— Пачатковай школы ў Нараўцы	— 154 зл.
— ГС у Гайнаўцы	— 120 зл.
— ПК ПАРП у Гайнаўцы	— 105 зл.
— Адзела «Рух» у Гайнаўцы	— 175 зл.
	(ак)

На рэчцы Белая каля Бельска.

Фота: П. Зінкевіч
Бельск

КІНО

ГАЙНАЎСКІ ПАВЕТ

Дубіны

„Metna woda“ (węgierski), „Pięty jeździec Apokalipsy“ (czeski), 28—29.

Нараўка

„Gdy miłość przemija“ (jugosl.), „Stajnia na Salwatorze“ (polski), 25—29.

Нарва

„Męski piknik“ (jugosl.), „Samy swoi“ (polski), 25—29.

Чыжы

„Bariera“ (polski), „W martwej pętli“ (radz.), 25—29.

Дубічы Царкоўныя

„Bumerang“ (polski), „Galia“ (franc.), 25—29.

БЕЛЬСКІ ПАВЕТ

Боцькі

„10 małych Indian“ (angl.), „Na frontach wojny domowej“ (radz.), 25—29.

Райск

„Dywiersanci“ (jugosl.), „Pociąg pod specjalnym nadzorem“ (czeski), 25—29.

БЕЛАСТОЦКІ ПАВЕТ

Гарадок

„Spacer po linie“ (angl.), „Faraon“ (polski), 24—27.

Міхалова

„Bokser i śmierć“ (czeski), 24—25. „Ojciec żołnierza“ (radz.), 26—27. „Tabliczka mnożenia“ (polski), 28—29.

САКОЛЬСКІ ПАВЕТ

Крыні

„Ucieczka z Paryża“ (franc.), 24—25. „Otello z prowincji“ (węgierski), 26—27. „Panowie z kompleksami“ (włoski), 28—29.

Шудзялава

„Nikt nie chciał umierać“ (radz.), „Przed wojną“ (jugosl.), 25—29.

ДУБРОЎСКІ ПАВЕТ

Суховаля

„Deszcz padał na szczęście“ (czeski), „Smog“ (włoski), 25—29.

Новы Двор

„10 małych Indian“ (angl.), „Jaki twój syn“ (węgierski), 28—29.

Ліпск

„Cztery pancerni i pies“ (pol.), 28—29.

НІВА

Adres redakcji: Białystok, ul. Wesolowskiego 1. Telefony: red. naczelną 2-10-33, centrala 2-32-41 do 45. Warunki prenumeraty: miesięcznie — 2,40 zł kwartalnie — 7,20 zł, półrocznie — 14,40 zł, rocznie — 28,80 zł. Prenumeratę przyjmują wszystkie placówki pocztowe i listonosze. Wpłaty na prenumeratę indywidualną należy dokonywać na konto PUPiK „Ruch” Nr 102-7-161 NBP Białystok I Oddział Miejski. Na otrzymanie blankietu należy podać określenie prenumeraty i tytuł zamawianego pisma. Zamówienia ze zleceniem wysyłki za granicę przyjmuje — Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” Warszawa, ul. Wronia 23. Nr konta PKO I-6-100024. Zamówienia z krajów europejskich jak i zamorskich należy kierować pod adresem CHZ „Ars Polona” Warszawa, Krakowskie Przedmieście 7. Obowiązuje przedpłata na konto NBP: Warszawa 2-6-51. Prenumerata roczna wraz z przesyłką zwykłą wynosi 4,70 zł w Europie, 5 zł — w USA.

B.Z.Graf. G-3 NAKŁAD 5714

«Ніва» 22 верасня 1968 г.

№ 38 (656) 7-стар.

тарая прыказка гаворыць: «Навука, гэта глыбокая мудрасць», і таму ў лвознай так людзі ўзяліся за навуку. Там некалькі чалавек з адной самі па-чаці хадзілі ў школу. Цётка Вольга гаворыла, што з-за навукі яе Вадоўца нават жаніцьбу адда-жыў. А адна з курсантак кожнаю нядзелью ў парк хадзіла і малі-лася, каб хаця на экзаменах па-шпавава.

Заканчэнне адбылося ў Пароды. Папрыхотзілі ўсе ў касцюмах, як на які фэст, у кожнага галас-чак ды і аўтаручка ў кішэнях-ку. Як Манік ехаў веласіпедам, то пантафелы так блішчалі, што цётка Люба бачыла ў іх сябе, як у люстэркачку. Выдома, кажа, як заўсёды кончылася балем. Быў быў нават уданы. Усё было абяс-печана: піццэ, ады, а нават і ад-пачынак. Паспелька так шырока разаселаная, што абы толькі мог дабрыцца да дэвіраў і ўжо можна спяці. Некаторыя выдома з гэтага і скарывалі. Адзін з іх хопі і здорыва надзебаўся, але паміні не страціў, бо разбуўся, а пантафелыкі зараз побач сабе на-слупок пры плонце паставіў. Па-

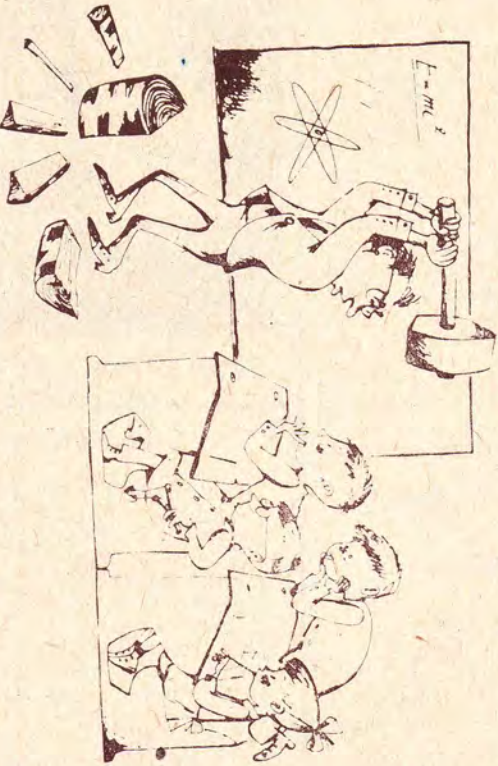
БАЛЫ

цер, то кожны лятаючы і ўстано-чы гаварыў. Было б усё добра, каб не гэтыя пабочныя філіяры, якія падлілі вады пад сонныя. Дзяц-ку Мірону тады так холадна зра-білася, што пачаў заняць сваімі жалезнымі зубамі аж суседа Сця-пана абудзіў. Дзяміцёр зараз ра-ненька прабудзіўся і пераз гэтыя філія мусеў дзлы дзень у карчах танавіцы сушыць, бо дзе ж ён тойдзе такі да свае жонкі. Толькі Рыгораў Васіль паліваў на чу-жыя жонкі, і каб цётка Настуха не дунула яму ў вуха, то хто знае, чым кончылася б, але пасля тэтага ўдару апусціў вушы і па-сунуўся ў хату да сваёй прыгажун-ні.

Адно мяне толькі цікавіць, ча-му гэтыя школьнікі не стасуюць у жыцці тата, што іх навучылі, бо ў іх на вурок пэўна была ап-рацаваная такая тэма «Зубны ўплыў алкаголю на арганізм ча-лавека», а яны прынеслі тэтае та-раві, ад чаго ён таксама не адка-заўся. Мне здаецца, што некаго-рым з іх мог быць не толькі ка-нец школы, але і жыцця, бо зям-ля, кажуць, кожнага цягне да ся-бе.

Суседка Міхаліна

ПІЎКА

— Вось прыкладна так, дзеці, распачыліся атам!

У АЎТОБУСЕ

— Грамадзянін, уставай-це, прасіце прыпынак.
— А я не спію.
— Чаму ж тады заплюш-чылі вочы?
— Ведаеце, мяне барэ жах, калі я гляджу на жанчын, якія стаяць.

АСНОЎНЫ КАПТАЛ

На партыскай вуліцы сустракаюцца два знаёмыя:
— Як справы?
— Адкрытае бюро зна-ёмстваў маладжонаў.
— А які каптал?
— Сем дачок.

Ёль, людзі, якія заўсёды хочучы выраўняцца гора-тым канём.

Пініцу можна скліць да ўсёго, але толькі з дапа-могай гэрэлікі.

Там, дзе цёбе неахвотна слухаюць, не варта нават трымаць мовы.

Хто хоча выпіраць чужымі рукамі капталы з агля-той і сам паліцыянт.

Бедная чалавек чае узбагацае думкамі.

ПАКУПІ

Ўсё гэта з мужам ходзіць па магазіну і купляюць розныя рэчы. Праз нека-торы час муж скардзіцца жонцы:

— Платце, платце, шаў-ковае бялізна... Не ведаю, да чаго ты мяне даводзіш?
— А як жа, дарогі, да-адзеда абутку!

ЖАБА І ВОЛ

Жаба дайно ўжо коса па-зірала на вага. Ёе раздраж-нялі яго негэпавыя паме-ры. Падумаўшы, яна выра-шыла, што ёй будзе зусім нудна стаць такой жа. І вось пачала яна дымуцца. Дымулася, дымулася ды ўсё без толку. Як тут быць? Не адмяняць жа рашэнне! Думае жаба, думае, і прыйшла ёй у галаву бліс-кучая думка.

— Наошты я мучаю ся-бе? Длі гэтага ж існуе тэх-ніка.

Яна ўзяла бінюкль, па-варнула яго адваротным бо-кам і пачала назіраць за валом. У выніку вол па-меншыўся да памеру мухі. Вось які! Значыць, усё справа ў тым, ці ўмееш ты карыстацца навукай!
Р. Рагін

— Чуеш? Суседзі рыба-купілі.

САКРЭТ ПОСПЕХУ

Сакрэт поспеху ў назу-квай дзейнасці, лічыў на-мецкі хімік П. Эрліх, за-ключачца ў дакладнай ар-ганізацыі працы. А вось арганізацыю ён разумеў па-свойму. Кожнае заданне пачатковаму вучоны па-дзяляў на пэўны на аркушы паперы, а потым уручаў дыя выканання. Гэта ж а ён распіраўваў заданні і для сабе. А калі заданне было асабліва складавым, Эрліх заклікаў яго ў кан-верт і... адсыліў самоу сабе па пошце.

Велікаборскія пацешкі

СМАЧНЫ СОН

Ляжыць пасля ночы ў пасцелі бядак ды ўсё аб-лізваецца.

Убачыла гэта жонка і ка-жа:

— Чаму ты не ўстаеш, а ляжыш і аблізваешся?

— Сон вельмі смачны са-оніў.

— Які ж бо то сон такі?

— А вось уяві сабе. Ста-іць перада мною стол, а на ім — чаго толькі не на-стаўлена. І пірагі, і масла, і сметана, і яечня, і мёд... То як усёўся за стол, дык не вылез, пакучь не нажорся. А напаследак яшчэ і мёд у глыч вышў...

— Ну то хвала богу, што ты неўся, — радасна ўс-піснула рукамі жонка. — А то я галаву дамоу, што б на снеданне прадумаць, каб цёбе накарыць...

ВЕЛІКАБОРАЦ

Трапіў велікаборац у го-рад. Хацеў вуліцу перай-сці. Як ішоў, так і пакішоў. Паліцэйскі ўбачыў, што ча-лавек не там, дзе можна, вуліцу пераходзіць.

— Гэй, грамадзянін! Тут пераходзіць нельга!

А велікаборац ідзе сабе давай. Падобер да яго палі-цэйскі, за рукаў схваціў.

— Ты што, не чуеш? Тут пераходзіць вуліцу нельга.

— Вы да мяне? — згі-нуўся велікаборац. — То вы так бы і сказаці. А то гра-мадзянін, грамадзянін. Я ві-які грамадзянін, я веліка-борац!

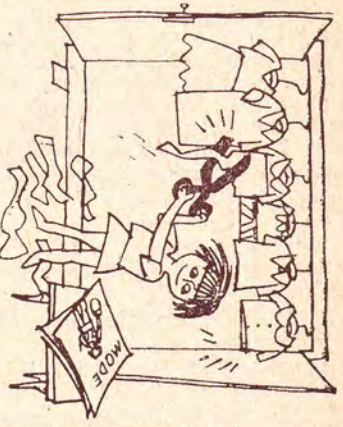
ГОСПЬ

Першы дзень у хеце госць, хто б ён ні быў, — госць. Другі дзень у хеце госць — распіраў і гаспа-дыні то радаць, то злосьць. Трэці дзень у хеце госць — і калі ты педзеш дадоху. німосьць...

СТО ДЫ СІО

— Колькі будзе сто ды-сто? — Гледаўчы к-го мей на ўвазе. Калі сьжаж, муж-чыні, то будзе рота. Калі жанчыні, то будзе цылы ба-заў.

Б. Сачанка

— У нагу з модай.

ПЕСНІ ПА ЗАЙКАХ

Па просьбе Леана Канов'чука з Бельскага змяшчаем рускую пес-ню п. з.

„РЯЗАНОЧКА“

Музыка Л. Бакалова

Посылаю я, Маруся, Из Европы вам привет, И признаюсь не боюсь — Краше вас на свете нет!

Эх, в Разани синие глаза, Широка Ока в Разани. Очи — бирюза! Дальние походы, Ты со мною всюду в сердце, Родина моя!

И в Белграде, и в Софии, И за Тиссою-рекой Ваши очи голубые Все стоят передо мной!

За грядого гор багрянских В чуждейней стороне Лучше наших, рязанских. Я не выдывал ни где!

Вновь в родимый дом вернусь, Что на свете лишь один, Возвращусь я, Маруся, К вам в Разань через Берлин!

Эх, в Разани синие глаза, Широка Ока в Разани. Очи — бирюза! Дальние походы, Ты со мною всюду в сердце, Родина моя!

Усё людское нам не чужое.

Кур'ёзы

Незвычайная даведчаная

Які рост новаароджа-ната кенуру, якая тэмпе-ратура запалення цыпар-ты, вышынна Эйфелевай ве-жы, даўжыня Дуная, калі нарадзіўся Напалеон — на гэтыя і тысячы іншых, дзіў-ных і сур'ёзных пытанняў можна даць адказ па тэле-фоне Вудпешчак асоба даведчаная. Дзве супрацоў-ніцы даведчанай трыаюць адразу з чатырма тэлефонамі да іх паслуг — паліцы, набітыя даведнікамі, выраз-камі з газет і часопісаў і іншымі “атэрыямі. Што-то гэта дачуць аткавы на 200 тысяч пытанняў.

Сярод гэтых пытанняў бываюць і такія, што ста-чаць у тупік нават такую чэзвычайную даведчаную. Чаму, напрыклад, русі хо-дзіць адзін за адным. А аштану цікаўнаму чамусь-ці захачецца паветрацца, ці прывме ўтваяленне чыгу-нак для перавозкі ў аткры-тым вагоне дзве тысячы матылькоў. “Чаму ж не прывме, — пацуў ён у ад-каз. — То “ыкі матыль-коў треба ўлакаваць па-асобку”.

Расказваюць, што адной-чы апоўначы ў даведчанай зазынёў заваж і ў тэле-фоннай трубы пачуўся го-лас запілканай дачушчы:

— Скажыце, калі ласка, дзе мая мама?

Дзяжурная распітала, куды прыхадзіла збіралася ісці яе мама. Аказваецца, на прэспект Леніна. Дзя-журная выклікала некаль-кі сот абанентаў забаві-ючы тым часам дзяўчынку казкам. І, уявіце сабе, праз гадзіну мама знойшлася. Даведчаная нават дапамагла ёй выклікаць таксі.

Для поўнай папулярызацыі яму не хапала некагого.